

Štediti je treba.

TRGOVCI NIMAJO ZADOSTNE ZALOGE, DA BI MOGLI VSEM VSTREČI. — ŽIVEŽA BO VEDNO MANJ. — VEDNO VEČJE VPRAŠEVANJE JE VZROK VIŠANJU CEN. — PAZITI JE TREBA NA VSAKO NAJMANJŠO MALENKOST. — PO PRIVATNIH SHRAMBAH JE ZDAJ DOVOLJ HRANE. — TROŠENJE JE NARODNI GREH AMERIKE. — V AMERIKI VRŽEJO VSAKO LETO PROČ SKORAJ ZA SEDEMSTO MILJONOV UPORABNIH ŽIVIL.

Gospodinja, ki polni svojo shrambo z raznimi živili, kakor s sladkorjem in moko, v želji, da bi njena družina imela v slabih časih kaj jesti, na ta način sama pomaga dražiti živila.

Groceristi so popolnoma izpremenili način prodajanja. Tudi groceristi raje prodajajo v večjih kot v manjših količinah, kajti ta način je cenejši.

Izprevideli so, da kupec želi več kot pa more on sam kupiti. In ako sedaj naroči kupec 20 funtov sladkorja, mu ga more trgovec prodati samo pet. Na ta način so trgovci primorani svetovati svojim odjemalcem, da naj kupujejo samo od dne do dne, kakor ravno potrebujejo.

Ako pa gospodinja kupuje v večjih množinah in več kot potrebuje, tedaj že spekulirajo z živčev in naravna posledica je, da gredo cene višje.

Tako postopanje ni pravilno in je nepatriotično, kajti revnejše družine si ne morejo kupiti hrane za ves mesec, ali celo za dalje časa, temveč kvečjemu a en teden in pri tem morajo plačati višje cene kot pa bogatejša družina, ki kupujejo na debelo.

V normalnih časih je bilo kupovanje na debelo pravilno, ker si gospodinja s tem nekaj prihrani, toda sedaj tudi to — vse ne dobivajo živil v isti množini kot prej.

Prihodnjo zimo bo mogoče zelo malo živeti. Iz tega sledi, da bodo oni, ki so v stanu kupiti večje množine živil in za več časa, imeli dovolj hrane, oni pa, ki niso tako srečni, da bi razpolagali z večjo množino denarja, sploh ne bodo mogli kupiti potrebnega živila.

Poznavatelji trga pravijo, da je hrana, ki je prej ležala po skladiščih, sedaj po hišah v shrambah. Pravijo, da je sedaj hrana nakopičena po privatnih shrambah, kamor so je znesle sicerne gospodinjice, katerim ni treba čakati konca tedna, da jim prinese moč, ali gospodar tedensko plačo.

Da si gospodinja, ako vidi, da naraščajo cene in ni upanja, da bi se znižale, preskrbi za prihodnost, je priporočljivo, toda dobro je samo za bogatejšo družino. Kaj bo v tem slučaju z revnimi družinami?

Cene sladkorja se bodo višale, dokler bodo popraševali zanj. Zdelo pa je za vsakdanjo potrebo še dovolj sladkorja. Obeta se jako bogata sladkorna letina in ni misliti da bi postal v jeseni dražji kot je sedaj. Mogoče je celo, da se poveni.

Iz tega razloga ni svetovati, da bi si sedaj kupovali večjih zalog sladkorja, temveč le na mestu, da si počaka novega pridelka.

Ravno isto velja o drugih pridelkih. Ne kupujemo zalog, katere lahko pojedjo črvi in moli, temveč kupujemo v manjših množinah in pustimo živeti tudi revnejše sloje.

Trošenje je naš narodni greh. Trošili smo svojo zemljo, svoje rudnike, svoj les in denar. Še bolj potrošni pa smo bili v svojih domovih. Pod pritiskom vojnih razmer pa se moramo sedaj naučiti varčevanja v vsaki stvari in enem mesecu, česar bi se nas moralo ušiti že od otroških let naprej. Kontratorji s kuhinjskimi odpadki so obogateli od maščob, katere bi se moralo zavžiti. Sedaj jih moramo pa napraviti beračem s tem da porabimo vsako maščobo, ki se nahaja pri našem mesu.

Izvedeni izjavljajo, da vrže ameriški narod vsako leto v smeti

in med odpadke živil, ki predstavljajo vrednost \$700,000,000. To je dvakrat in pol obresti za svoto, določeno od kongresa za vojne izdatke. Najlažji način prisluziti te obresti je varčevati z dobro in porabno hrano, ki smo jo dosedaj metali med odpadke in v smeti.

Marsikatera gospodinja preživi celo svoje življenje v razmišljanju, koliko in kake vrste hrano mora imeti njen mož. Živila, ki jih pripravlja za njega, ocenja predvsem po njegovem okusu, ne da bi imela kako določeno znanje, koliko stvari potrebuje z ozirom na maščobo, beljakovine in ogljikove hidrate. Veliko lažje bi bilo za kuharico v kuhinji in resničen prihranek v preskrbi družine, če bi se je prehranjevalo po določeni formuli. To pa žalibog sedaj še ni mogoče. Izdelali so natančne formule za krmiljenje živine, a so povsem bedasto pustili slično na stran glede prehrane človeških bitij. Strokovnjaki, ki se pečajo z živili, pa so določili, koliko potrebuje povprečni človek na dan. Ko merilo se je vzelo človeka, ki dela precej z mišicami in tak človek potrebuje vsaki dan naslednjo kombinacijo hrane:

En in četrt funta kruha, ki vsebuje skoro isto redilno vrednost kot funt riža, koruze, moke, ješprena itd.

Dve unci ali četrt česice surovega masla, olja ali kake druge maščobe. Dve unci ali četrt časi sladkorja ali 1—3 česice medu, sirupa.

En in četrt funta svežih sadežev in zelenjave.

Dvanajst unc hrane iz razreda, ki se ga označuje kot "meso in sadomestila mesa". V ta razred je šteti srednje mastno meso, kuretno, ribe, jajca, sir, suho sočivje kot fižol, grah, leča. Med to hrano spada tudi mleko. Ker pa vsebuje slednje veliko vode, je treba stiskati hrano, ki jo ostalih v ta razred spadajočih živil.

Človek, ki težko dela in še na prostem zraku potrebuje morda več hrane kot zgoraj navedeno in človek, ki sedi v uradu za mizo morebiti manj. Navedene številke so primerne za človeka, ki deloma sedi, deloma hodi ter tudi dviguje nepretežke stvari.

Linčanje.

Ljudska množica v Phoenix, Arizona je iztrgala šerifom Star Doleja in ga linčala. Daley je vbil James Ray Gibsona, potovalnega agenta za neko čikaško trdiko blizo Mese, ki se nahaja osemnajst milj od tukaj.

Gibson in njegova žena sta se peljala v avtomobilu, ko je Delay ubil Gibsona. Po izvršenem zločinu je napadel Gibsonovo ženo.

Rusko bojišče.

Petrograd, Rusija, 9. maja. — Vroči artilerijski boji so se vršili pri Vilni, Smorgon in Krevo. Pri Zvirje je sovražnik razstrelil dve mini, ki so poškodovale naše zakope.

Severovzhodno od Brzezany je naša artilerija povzročila med našimi baterijami več razstrelb.

Na ostalem bojišču ni bilo važnih bojov.

Dunaj, Avstrija, 9. maja. — V južni Bukovini smo prepodili ruske poizvedovalne oddelke. Druga reka nima poročati.

POZOR!

Ker nam je od drugega natim zaostalo kakih 300 Koledarjev, predajamo sedaj po 15c komad. SLOVENSKO PUBLIKACIJSKO DRUŠTVO, 21 Cortlandt St., New York, N. Y.

KING ALFONSO OF SPAIN

Španski kralj Alfonz, o katerem pravijo, da bo imel pri mirovnih pogajanjih precej odločilno besedo.

Iz Rusije.

Svet delegatov je izposloval koalicijsko ministrstvo. — V ministru bodo zastopani socialisti.

Stockholm, Švedsko, 9. maja. — Provizorična ruska vlada, ki je bila osnovana po revoluciji meseca marca, bo zaprejš skoraj brez vsake oblasti.

Iz Petrograda poročajo, da je bilo stvorjeno koalicijsko ministrstvo, v katerem imajo skoraj prvo in odločilno besedo socialisti.

To pomeni, da so v vseh sporih in konfliktih zmagali delegati delavske in vojaške stranke.

Zdelo vlada v Rusiji popolen mir. Zadnje dni meseca aprila so se vršile velike demonstracije, ki so se pa končale, ne da bi dosegle najmanjši uspeh.

Geslo socialistov je:

Mi zahtevamo mir brez aneksije tega ali onega ozemlja, mi zahtevamo mir brez vojne odškodnine.

Washington, D. C., 9. maja. — Vladni krogi so izjavili, da je no vlada, da bi sklenila Rusija separaten mir z Nemčijo, čisto neutemeljena.

Tudi črnci ne marajo Nemčije.

Baltimore, Md., 9. maja. — Liberija, zamorska republika v Afriki, je prekinila diplomatske zveze z Nemčijo.

Tako je izjavil generalni konzul zamorske republike, Ernest Lyon. Konzul je to sporočil v Washington.

General Pershing.

Washington, D. C., 9. maja. — Poveljnik južne ameriške armade, general Pershing, je bil poklican v Washington.

Iz tega sklepajo, da bo Pershing peljal ekspedicijsko na Francosko. O tem so tem bolj prepričani, ker vsi odobravajo, da je izborna vodil ekspedicijsko v Mehiko.

Kitajski kabinet v tajni seji.

Peking, 9. maja. — Danes je zboroval v tajni seji kitajski kabinet. Ministrski predsednik in drugi so svetovali, da se Nemčiji napove vojna.

POZOR NAROČNIKI!

Izvedeli smo, da potuje po Pennsylvaniji nek človek z imenom KOS, ki se izdaja za zastopnika "Glas Naroda". Tega človeka ni naše upravitelstvo nikoli pooblastilo za pobiranje naročnine. — Mi ga uplohe ne poznamo. Rojaki, ne zapuajte naš denarja.

Naši zastopniki so oni, katerih imena so pribežna v "Glas Naroda" ali se na tajniški družini J. K. J.

Francosko bojišče.

London, Anglija, 9. maja. — Sinoči so naše čete napredovale v smeri proti Hargicourt.

Včeraj so Nemci naskočili naše postojanke severovzhodno od vasi Gavrelle. Ta napad smo odbili s strojnimi puškami.

V istem času so se sovražne čete pripravljale na naskok pri Fresnoy. Napad smo odbili s artilerijo.

Zapadno od Fresnoy smo utrdili naše postojanke in smo zopet zavzeli ozemlje, katerega smo včeraj izgubili.

Nočno poročilo:

V bližini Bullecourt so se vršili vroči boji skozi ves dan. V teh bojih smo s strojnimi puškami potolčki sovražne čete, ki so na odprtem polju poskušale prodirati proti nam. Sovražnik je imel zelo velike izgube.

V okolici St. Quentin, pri Bullecourt, Wancourt in Arleaux se nadaljuje vroči artilerijski boji. Paris, Francija, 9. maja. — Celotno noč so se vršili zelo vroči boji pri Chemindes in Dames. Sovražnik je poskušal nas pregnati iz postojank, katere smo malo prej zavzeli, pa smo ga odbili z velikimi izgubami.

Boji proti vzhodu pri California planoti so Nemci poskušali zavzeti naše pozicije. Večkrat so z veliko silo navalili na nas, pa vsakokrat smo jih odbili s strojnimi puškami. Imeli so zelo težke izgube, pa vendar so prodrli do naših prednjih vrst, nakar smo jih z bajonetnim napadom vrzeli nazaj in umaknili so se v velikem neredu.

Na bojišču so ostali celi kupi mrtvih nemških vojakov.

Proti večeru smo navalili na sovražne zakope, katere smo zasedli v dolžini 1200 metrov. Vjeli smo 160 vojakov.

Nočno poročilo:

Na fronti med Cenry in Hurtelise smo utrdili zavzeto ozemlje in odbili vse nemške protinapade. V teh bojih smo vjeli 200 sovražnikov.

Severno od Rheimsa smo zavzeli nemške zakope v dolžini 400 metrov in smo vjeli sto sovražnih vojakov, med temi dva častnika.

Jetniki pripadajo k štirim različnim polkom.

Sibirski general ubit.

Riga, Rusija, 9. maja. — Gen. major, Karzoff, povelj. sibirske divizije, je bil danes ubit. Napad se je izvršil, ko je šel mimo železniške postaje. Napadalec je izginil.

Vojski, med katerimi je bil general zelo priljubljen, pravijo, da napadalec ni mogel biti njihov tovar.

Francoska komisija.

Marial Joffre, bivši ministrski predsednik Viviani in tovariši v New Yorku. — Priročen sprejem.

Mesto New York je priredilo francoski komisiji, ki je dospela včeraj sem, veličasten sprejem. Po ulicah dolnega dela mesta je bilo toliko ljudi, da je bil skoraj ves promet več kot eno uro prekinjen.

Maršal Joffre je izjavil, da če nikdar ni imel takega sprejema ter da se ga bo spominjal do svoje smrti.

Joffre je bil že enkrat v New Yorku in sicer pred tridesetimi leti. Lahko si je misliti kakšen utis so napravile nanj one izpremembe, ki so se izvršile od onega časa do današnjega dne.

S kolodvora se je pripeljala komisija ob četrt na pet popoldne v policijskem čolnu "Patrol" na Battery. Goste so pozdravljali vsi parniki v pristanišču in disk siren je bil tako močan, da skoraj ni bilo razumeti nobene besede.

Vse mesto je bilo slavnostno o krašeno. Skoraj z vsake hiše so vihrale tri zastave: ameriška, francoska in angleška.

Na Battery se je zbralo nad 20 tisoč oseb. Na ulicah med Battery in Mestno hišo je bilo nad 150,000 ljudi.

Danes bo obiskal Joffre Brooklyn in si ogledal razne zanimivosti našega mesta.

V New Yorku bo ostal do sote.

Novo odredbe glede živil.

Paris, 9. maja. — Francoska vlada je prepovedala rabiti koruzno, rženo, ječmenovo in ajdo voko za kaj drugega kot za kruh.

Obregon resigniral.

Mexico City, 9. maja. — Sinoči je mehiški predsednik, general Carranza sprejel resignacijo mehiškega vojnega ministra generala Obregona, ki je prosil Carranza da ga naj prestavi med upokojene generale.

Predsednik je izjavil, da bo o tem odločeval kongres.

Lenina pogrešajo.

London, 9. maja. — Exchange Telegraph poroča, da je "Sveksma Dagbladet" prinesla vest, da že dva dni pogrešajo Lenina, radikalnega voditelja ruskih socialistov. O njem ne vedo ničesar že dva dni.

Nikolaj Lenin je bil pod staro rusko vlado preganjan iz domovine. Ob sedanjih revoluciji pa je zopet smel priti na Rusko. Nemška vlada mu je celo dovolila, da se je smel iz Švice peljati preko Nemčije v Rusijo.

Prišel je zelo veliko kampanjo z radikalnimi socialisti ter je deloval za mir. Dosegel je že toliko uspeha, da se je javnost baal, da bo Rusija sklenila separaten mir, in bo pustila svoje zavezničke na cedilu. V zadnjih dneh je njegov vpliv ponehal.

Balkansko bojišče.

Paris, Francija, 9. maja. — Artilerija je bila delavna na celji fronti. Angleški letalci so z velikim uspehom bombardirali postaje v Dedue in Paliocesto.

Dunaj, Avstrija, 9. maja. — Na ozemlju med Ohridskim in Presbiškim jezerom so avstrijske in turške čete razgnale sovražne čete.

Turčija bo odprla Dardanele.

London, Anglija, 9. maja. — V London so prišla poročila, da je v Švici več turških agentov, ki delujejo na to, da bi turška država še nadalje obstajala. Ako ne bodo pregnani iz Carigrada, potem so Turki pripravljeni odpreti Dardanele za vso trgovino.

Turški poslanik v Carigradu je izjavil, da bodo Turki odprli Dardanele Rusiji, ker se Rusija ne bori proti neodvisnosti Turške.

POZOR!

Rojake opozarjamo na roman, ki bo našel izjati z našim prihodnjim točkom.

Nemčija hoče mir.

V PONDELJEK BO GOVORIL V RAJHSTAGU DRŽAVNI KANCLER. — CENTRALNE OBLASTI BODO STAVILE NOVE MIROVNE PONUDBE. — SKORAJ VSE JE PREPRIČANO, DA BO KMALO SKLENJEN MIR. — DELNO PREOSNOVANJE NEMČIJE. — NEMSKEMU CESARJU BODO ODVZELI VELIKO PRAVIC. — DELO USTAVNEGA ODBORA NEMŠKEGA DRŽAVNEGA ZBORA. — LIBERALNI ELEMENTI. — OPROŠČENJE NEMŠKEGA NARODA.

Kodanj, Dansko, 9. maja. — Iz Berlina je dospelo nočoj poročilo, da bo govoril v pondeljek v nemškem rajhstagu nemški državni kancler. Pri tej priliki bo odgovoril na mirovno interpelacijo, katero so stavili socialisti.

Državni zbor bo sredi meseca odgođen, toda ne, kot je bila do sedaj navada, do jeseni, pač pa samo do sredi meseca julija.

Amsterdam, Nizozemsko, 9. maja. — Berlinski dopisnik tukajšnje za "Tijd" poroča, da so centralne oblasti sklenile postaviti nove mirovne predloge ter da bo o teh mirovnih predlogih govoril nemški državni kancler v državnem zboru. Pri tej priliki bo odgovoril na vse stavljene interpelacije.

Amsterdam, Nizozemsko, 9. maja. — Vse je prepričano, da bo kmalo napočil mir, po katerem hrepene vsi narodi že mesec in mesec.

Vojna mora biti v najkrajšem času končana. H koncu vojne je največ pripomogla ruska revolucija, ki je prišla tako nepričakovano in napravila silen preobrat.

Več državnih poslancev je izjavilo, da bodo nevturalne države stavile mirovno ponudbo. Pri tem se bodo ozirale v prvi vrsti na Rusijo.

Kodanj, Dansko, 9. maja. — Nek bavarski časopis, ki je glasil bavarskega ministrskega predsednika Hertlinga, pravi, da Nemčija ne namerava zahtevati vojne odškodnine v denarju. Nemčija zahteva v prvi vrsti, da ji bodo zagotovili oni trgi, ki jih je imela pred vojno ter da je ne bo v kupčiji nikdo oviral.

Nadalje zahteva, da ji morajo vrniti vse konfiscirane ladje ter vse kolonije.

Ako ji zavezniški obljubijo, da bo to dobila, je pripravljena skleniti mir.

Iz precej zanesljivega vira se je doznalo, da je rekel grof Cernin da je stala vojna Nemčijo 60 milijard mark. To je primeroma mala svota, če se vpošteva silno bogastvo centralnih držav.

Nemčija ne bo potrebovala nikake odškodnine.

V Italiji se je začela zelo velika akcija, da bi sklenila vlada separaten mir z Avstrijo.

Ustavni osek nemškega državnega zbora je predlagal par izprememb v ustavi nemškega cesarstva. Bodoče odredbe in povelja nemškega cesarja morajo biti izdana v imenu cesarstva ter podpisana od nemškega državnega kancelerja, "ki prevzame s tem odgovornost napram državnemu zboru."

Določa se nadalje, da se državni zbor za čas vojne ne sme razpustiti, razven s privoljenjem isteza samega. S tem preneha državni zbor biti le pečat te rsi obenem prisvaja veto-pravico glede uradnih dejanj nemške cesarske vlade.

Mornarica ne sme biti še nadalje le organizacija, ki jo ima cesar popolnoma in edino v rokah. Vsa častniška imenovanja morajo biti odobrena od državnega kancelerja.

20 tisoč zdravnikov za armado. Washington, D. C., 9. maja. — Državni department je pozval v vojaško službo 20 tisoč zdravnikov. Armada takoj potrebuje 15 tisoč zdravnikov, mornarica pa pet tisoč, pa še le v nekaj mesecih.

Pošiljateljem denarja.

Kakor že znano, ne sprejemamo nič več denar za izplačila v Avstriji, Ogrski in Nemčiji.

Lahko pa vedno še izposlujemo izplačila vojnim ujetnikom in drugim v Rusiji, Italiji in Franciji, kakor tudi onim ljudem na Primorskem, kateri bivajo v krajih, ki so zasedeni po laški armadi.

Kadar pošljete denar, priložite tudi dopisnico ali pismo vojnega ujetnika, ker nam s tem pomagata sestaviti pravilni naslov.

TVRDKA FRANK SAKSER,

21 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily)
Owned and published by the
AMERICAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation)
FRANK HAKNER, President. LOUIS BENNETT, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Na leto leto vsa leta na Ameriko	Na leto leto na mesto New York	5.00
Na leto leto na mesto New York	Na leto leto na mesto New York	8.00
Na leto leto na mesto New York	Na leto leto na mesto New York	1.00
Na leto leto na mesto New York	Na leto leto na mesto New York	1.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenredni nedelji in pramikov.

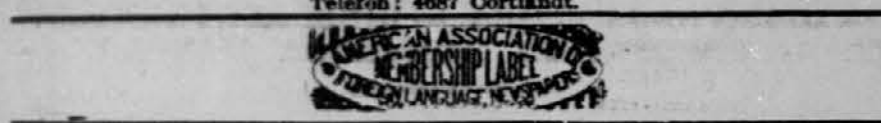
"GLAS NARODA"
(Voice of the People)
Issued every day except Sundays and Holidays
Subscription yearly \$3.50.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebni ne so priobčujoči.
Denar naj se blagovoli pošilja po — Money Order.
Vsi prispevki naj bodo poslani na naslov: Glas Naroda, New York City, N. Y.

Dopisem in polnopravni naravnosti na naslov:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St. New York City

Telephone: 4087 Cortlandt.

Malo pregleda.

Združene države bodo kmalo po slale v Evropo prve oddelke svojih čet. Zaenkrat jih bodo zavezniški uporabljali samo za dela za frontami.

To bo torej močna rezervna armada, ki bo nadomeščala delavce, kateri so morali zamenjati rokodelsko orodje s puško in topom.

Anglija in Francija bosta imeli na ta način v hitu na razpolago veliko tisoč vojakov, ki bodo pripomogli h končni zmagi nad nemškim despotizmom.

Iz Rima prihaja poročilo, da je nekdo streljal na nemškega cesarja. Strel je zadel v avtomobil, v katerem se je vračal cesar proti domu.

Ko je zaslišal cesar poka, ki so bili njemu namenjeni, mu je bilo gotovo nekoliko drugače pri srcu kot tedaj, ko je slišal streljanje, ki je uničilo na tisoče njegovih vojakov.

Zdaj je slučajno utekel smrti, toda dolgo se ji ne bo mogel izogibati.

Škoda, da bo njegova kri miljonkrat premalo zadoščenje za prelito kri nemškega naroda.

Na Ruskem se je zopet pomirilo. Morda je to samo mir pred viharjem.

Nek ameriški vojaški strokovnjak je prerokoval, da bo na Ruskem v najkrajšem času izoruhli državljanska vojna, kakoršne še ni videl svet.

Radikalizem je zdrav in potreben, toda le do gotove meje. Kot povsod drugod, bodo morali tudi

Zgodovinska primera.

Kakor v februarju 1648 v Parizu, v takem položaju so bili v marcu 1917 petrograjski delavci, ki so vodili revolucijo k zmagi.

Kakor so bili pariški delavci ideji, tako so bili tudi petrograjski delavci polni socialistične internacionalne. Kakor se je takrat francoska vlada morala ozirati na politične nazore delavstva, ravno tako mora sedaj ruska vlada računati z ruskimi delavskimi revolucijonariji.

V prvih tednih pariških nemirov so se ozirali na socialistične ideje, ravno tako tudi v Rusiji ozirali se bodo na nje do prihodnjih volitev ustavne vlade.

Odvismo bo od izida volitev za ustavno vlado ako se bodo tudi v naprej še spoštovala ideje ruskih delavcev in ruskih socialistov.

Kakoršne može bodo volili, tako bo struja prihodnje ruske vlade. Dogodki zadnjih dni kažejo, da meščanska stranka želi odstraniti delavski in socialistični vpliv na vlado. Morda bo tudi v Petrogradu prišlo do bojev med meščani in socialisti, kot se je to zgodilo v juniju 1848 v Parizu.

Morebiti se bo tudi rusko meščanstvo tako zmotilo kot se je pariško, da si bo zopet zaželelo carstva kot si je pariško meščanstvo 1851.

Vendar pa ruska socialistična stranka ni tako neorganizirana kot

so bili pariški bratje. Ne dajo se pregovoriti in zapeljati po lepih obljubah, temveč se se sam polotili dela, da zagotovijo boljšo bodočnost ruskega proletarijata.

Ruski delavci so si v vojaški stranki utrdili svoj vpliv in bodo varovali in zagovarjali delavske pravice ter bodo mnogo atkno uplivali na razvoj ruske države. Ali pa bo njihov vpliv ostal tudi po volitvah ustavne vlade?

Ali bo ta stranka tudi po volitvah še tako trdna?

V zadnjih dneh se je že pokazalo veliko nasprotstvo med ruskimi vlado in delavstvom.

Ali se bo to nasprotstvo dalo poravnati?

V interesu delavstva je, da poskušajo obdržati svoj vpliv vsaj toliko časa, dokler ni zagotovljena demokratična vlada. To bo pa trajalo še precej časa, morda se bo zgodilo šele po sklenjenem miru.

Ali pa bo ruska vlada, da se bo stalno dala vplivati po delavski stranki?

To je zelo dvomljivo, ako ne bo v vladi zastopana v veliki množini delavska stranka v zvezi z mušikom.

Želeti je, da bi delavska stranka pri volitvah dosegla zmago, kajti le na ta način je gotovo, da ostane ruska država demokratična.

Dopis.

MacDonalton, Pa.

Da ne bo kdo naših čitateljev mislil, da spimo, se hočem jaz oglasiti.

Poročam Vam, da smo tukaj na štrajku, ker se borimo za naš vsakdanji kruh ter zahtevamo 8-urni delavni čas in unijo. Ker se pa Bruder Coal Co. noče podati, zato smo pa vsi trdni, da bomo vstrajali naprej do končne zmagre. Nas je precejšnje število; iz rogov št. 2, 3 in 4 se nam je pridružilo okoli 400 "digarjev" in pa tudi rudarji v bližnji naselbini Berlin in Pine Hill.

Ne svetujem nikomur sem hoditi za ta čas; dosedaj nimamo še nobenega stavkokaža in žeteli bi bilo, da bi ne prišle take srake med nas. Pa naj zastopuje, toliko v naznanilo, drugič kaj več.

Stavkar.

Pismo iz jetništva.

Aquila, Italija, 21. marca 1917.

Dragi prijatelj!

Tudi jaz Vas prosim kot svoje prijatelja, da blagovolite ustreči moji želji. Imam tam v Vaši strojni novi domovini veliko sorodnikov, pa ne vem za nobena, kje se nahajajo. Naslove sem izgubil na bojišču in jim sedaj ne morem pisati. Ker je vse mogoče pod nebom, zato je tudi mogoče, da se z njimi skupaj nahajajo ali da jih morebiti vsaj poznate. Tukaj Vam napišem njih imena: Anton Skok, Anton Svetina, Anton Cerkevnik in njegova sestra, Josip Opara z ženo, Josip Gombeč, oženjen, ter Franc Ivančič.

Vsi so Primorci iz občine Naklo pri Divači.

Prosim Vas, ako koga poznate, izročite mu moj pozdrav in naslov.

Za danes Vam pošiljam mnogo srčnih pozdravov. Ako mi boste odgovorili, Vam drugič kaj več pišem, posebno, kako se nam je godilo na bojišču.

Pozdrav vsem srečnim Slovincem, ki se tam nahajajo.

Josip Svetina, prigioniero di guerra.

Aquila, Prov. Abruzzi.

Tu navajamo dopisnico, katero je pisala žena svojemu možu, ki se nahaja v laškem jetništvu v Aquila v južni Italiji.

Sv. Križ pri Kostanjevici, 27. januarja 1917.

Dragi mož!

Predno Ti nadalje pišem, Te prisrčno pozdravim in se zahvalim za kartice. Zdaj vem, da si še živ. Mi vsi in otroci smo zdravi.

Dragi Tone, pri nas je meter modre kontenine deset kron, čez mi stanejo sto kron, podplatov mi dobijo, imamo kesene podplate. Pri nas je jako slabo in ne vem, kako bo.

Prejmi še enkrat srčne pozdrave.

Aua P.

Kmet.

Nek kmet je imel na svojem vrtu plemenito hrusovo drevo. Ko je neko jesen sadje bilo posebno dobro, je mož sklenil nekaj hrusk podariti sultanu in se podal proti njegovi palači.

V palači pa je kmeta doletela čudna usoda. Ko je kmet šel v veži, so privredili dvajset roparjev, katere so vjeli. — Dasi se je kmet branil, so tudi njega z roparji vred vrgli v ječo.

Čez nekaj časa je prišlo sultanu na um jetnike obiskati. Pri tej priliki je bila sreča mila kmetu in njegova nedolžnost se je izkazala. Sultan je bil zelo poparjen vsled krivice, katere se je pripetila njegovemu avestemu podniku, zato je hotel po svoji moči to poravnati. Kmet naj si izprosi kako milost.

"Presvetli padišah", je rekel kmet, "nočem drugega, nego pet grošev in koran."

"Zakaj pa to?"

"Za pet grošev si kupim sekuro, da ž njo doma posekam hrusovo drevo; koran pa potrebujem, ker hočem najj prišči, da vse svoje življenje ostanem v domači vasi ter ne pojdem nikdar več na dvor, da bi sultanu prinašal darov."

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V SVETU.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V SVETU.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V SVETU.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V SVETU.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V SVETU.

Zli pogled.

Zdravniško-dušeslovna razprava.

O strahu pred pogledom in prav posebno o "zlem pogledu", katerega se boji celo evropski jug je poročal znani zdravnik S. Seligmann iz Hamburga v nekem strokovnem listu. Iz te razprave povzemamo sledeče:

Razlikovati je treba tri stopnje oftalmofobije, to je strahu pred očmi. Prva stopnja obstaja v dejstvu, da je številnim osebam neprijetno ali sitno, če jih kdo dalj časa trdno in nepremično gleda. Iz tega izvirajo prislovice kot "uničujoč pogled" itd. Dolg, resen, očitač pogled brez premikanja trepalnic je včasih več vreden kot dolga moralna pridiga. Prijazen, oproščajoč pogled, ki obeta, da ne bo sledila nobena kazen, osreči otroka bolj kot najlepše darilo. Temu nasproti pa lahko povzroči preoster pogled krčevit jok.

Celo osebe, ki niso drugače preveč občutljive, pridejo pri tem v zadrego. Občutek imajo, da je opazovalec nekaj razkril na njih, da ni nekaj v redu.

Bolj neprijeten za dotičnega pa je strah pred pogledom, če se dvigne ta strah do druge stopnje. Nesrečni bolnik — in ponavadi je v resnici bolnik — si resno prizadeva prikriti svojo osebo pred tujimi pogledi. Vsakikrat, kadar mora v družbi ali javno nastopiti ter se pri tem izpostaviti pogledom številnih ali enega samega, ima močen občutek zadrževanja in slabosti. Roke mu postanejo mrzle, srce mu hitreje utripa, prične se potiti in tresti, njegove misli se zmešajo in dogodi se celo, da pade v nezavest. En del telesa je prav posebno, kojega opazovanje mu je izvanredno mučno, namreč obraz in v obrazu zopet prav posebno oči. Pogledi, ki so obrnjeni na njegove oči ter zadevajo njegov lastni pogled, so zanj naravnost neznošni.

Naravna posledica tega strahu in nerazpoloženja je ta, da se skuša dotični v kar največji meri izogniti tujim pogledom. Izogiba se vsaki priliki, da bi javno nastopil. Če pa tega ne more preprečiti, bo že našel pota in sredstva, da se napravi kar najbolj neopaženega in skritega pogledom. Tako sredstva so skrivati se za drugimi, jemati pred oči predmete kot palčaje, dežnike, ali pa sedati za zavese.

Pri tretji stopnji pa gre za nekaj bolj realnega, namreč za strah, da bo vsled pogleda nekega drugega dejanski oškodovan na telesu in na duši, in sicer s pomočjo kakega čaranja. Obstaja namreč strah, da morejo vsled tega pogleda nastati vsakovrstne telesne bolezni. V to verujejo ne le malo civilizirani narodi, temveč ta vera ostaja v veliki meri tudi pri narodih, ki bi bili prav gotovo razžaljeni, če bi se jih prištevalo med manj civilizirane. Tak narod je naprimer italjanski.

Pripozna se lahko celo, da more strah pred zlim pogledom v resnici povzročiti gotove bolezni, in sicer vse bolezni, ki morejo nastati sugestivnim potom vsled strahu, prestrašenja, domišljije in nevroznosti. Kdor pa veruje v zli pogled, je prepričan brez vsakega nadaljnjega razmišljanja, da morejo nastati tem potom resnične bolezni, celo akutne in kronične infekcijske, epidemije itd.

Kdor veruje v zli pogled, ne reče, da je nastala imenovana bolezen iz strahu pred zlim pogledom, temveč trdi, da je nastala vsled pogleda samega, potom očesa, in v tem tihi osnovna napaka tega praznoverja.

Za naziranje, da je oko v zvezi z dušo ali da je celo sedež duše, ima primitivni človek še vedno celo kopico sodokazov na razpolago. Da učinkuje, mora očesna duša ali dalj pogleda razpošiljati žarke, pogledne ali očesne žarke. Ker pa si misli tak človek očesno dušo v zvezi s telesno, so tudi očesni žarki odvisni od telesne duše. Če je telesna duša dobrega značaja, prinaša svoje dobre lastnosti tudi na očesne žarke. Če pa je slaba, se nazvamejo tudi očesni žarki slabih lastnosti. Ponavadi se zgodi slednje, kajti po primitivnem ljudskemu naziranju so duhovi vedno bolj razpoloženi uničiti slabo kot pa dobro. Posebno ena slaba duševna lastnost je, ki jo izžareva očesna duša, namreč zavist. Ker se smatra za motiv zlega pogleda ponavadi zavist, je zli pogled identičen z nevoščljivim ali zavistnim pogledom.

Le malo jih čarovniških učinkovanj je, katerih se ni pripisalo

valo očesa. Zli pogled povzroča lahko vse mogoče bolezni, vnetje oči, glavobol, želodčne krče, omotico, impotenco, neplodovitost, jetiko, srčne hibe in celo direktno smrt. Zli pogled se prima tudi živali. Mlečne krave izgube svoje mleko, ali pa postane slednje krvavo in gosto, neporabno. Konji, mežgi, kamele se pričnejo plašiti jih ni spraviti z mesta, ali si pa polomijo noge. Vsled zlega pogleda je ribiška mreža začarana. Pod njegovim vplivom usahnejo rastline ali pa prinašajo neužitne sadike. Po ljudskem naziranju je najti ljudi, ki izvršujejo zavestno in lastnostjo nevede ali proti njih lastni volji. Številni teh človeških baziliskov ne kažejo nikakih zunanjih znakov, drugi pa so "zaznamovani" kot pravi narod. Telesne hibe vsake vrste, posebno pa očesne bolezni, označujejo takega nesrečnika. Kdor škili, kdor ima na očeh kako marogo, kdor ima vnete, rdečecrobrljene oči, kdor je enook ali ima obrvi nad nosom skupaj zrasle, ta je v številnih deželah brez vsakega nadaljnjega razmišljanja osumljen zlega pogleda.

Pri številnih narodih je najti diagnostična sredstva, s katerimi se ugotovi, če ni kaka pomota ali če je bolezen v resnici povzročil zli pogled. Tako naprimer mečejo južni Slovani v takih dvomljivih slučajih žareče ogelje v vodo ter nato odločijo, če pade ogelje na dno ali ostane na površini vode. Na Španskem se na sličan način meče v vodo kose jelenovih rogov. Na Sardiniji se meče v vodo predmete, slične po obliki očem in zračni mehurčki, ki se dvignejo, kažejo le, če je zli pogled vzrok bolezni ali ne. Pri zdravljenju ali terapiji igra varstvo pred zlim pogledom največjo nlogo. V tem oziru so posebno velikega pomena amuleti ali škapulirji. Učinkovanje amuletov proti zlemu pogledu sloni po mnenju naroda v glavnem na tem, da vlečejo nase poglede dotičnih ljudi ter s tem odvajajo te poglede od nosilcev amuletov samih. Zelo dobro se jih je vsled tega označilo kot "strelkovode". V svoje varstvo jih ne nosijo le ljudje, temveč se jih obesa tudi živali.

Ženska v rokodelstvu.

Vojna je potisnila ženo iz tišine hiše v javnost. Posebno v deželah, ki so zapletene v boj, so stopile žene delavcev in nižjih uradnikov na njih mesta ter se pridno in spretno kretajo v številnih možkih poklih, ki so jim bili dosedaj skoro popolnoma tuji. Med te je prištevati tudi razna rokodelstva.

Pred številnimi stoletji pa je bila ženska pogosta prikazen v rokodelstvu, dasiravno v drugem smislu kot danes. Izvrševala je rokodelstvo v krogu svoje družine ter poselga tam po najbolj čudnem delu, ki bi po pravici zahtevalo večje telesne moči moškega.

Tako stoji naprimer v starejših pravilih nekaterih kovaških združenj, da sme žena kovaški vihteti kladivo v delavnici svojega moža. Isto smejo hčere, a nikakor ne tuje ženske. To pa se je kljub temu dogajalo, kajti poročila so o ženskah, ki so bile zaposlene kot kovaške pomočnice. Pozneje se je te ženske izključilo od rednega izvrševanja obrti, a ne iz zdravstvenih ozirov kot se dela to sedaj, temveč da se ne dela pomočnikom prevelike škode ter prepreči znižanje cen od strani takih mojstrov, ki so imeli v službi le ženske.

Iz vsega tega se izluščijo zanimiva dejstva, da so smele tedaj ženske izvrševati najtežja dela, nikakor pa ne finejših in lažjih del. Rokodelstvo torej ni bilo posebno galantno napram ženskam. Po vsem tem, kar so ženske izvršile dandanes in že prej v nekaterih drugih, ne mora biti nobena govor o tem, da bi ne bile sposobne za finejša in natančnejša dela. Končno je bilo tudi v kovačnici še kaj drugega dela, ki si ni bilo posebno fino, a ni kljub temu zahtevalo moči kot jo zahteva kovanje.

Ženske moči pa se ni uporabljalo za težka dela le v kovačnici. Tudi pri drugih rokodelstvih so bile zaposlene ženske, in sicer pri delih, ki bi bila po sedanjih nazorih kaj malo prikladna za ženske in deklice. Ko je hotelo leta 1463 par krovskih mojstrov v Norimbergu prepovedati nekemu tova-

Razvoj in zdravje vašega dojenčka

Je odvisno največ od hrane, ki jo mu dajate. Ako ga ne morete dobiti, dajte mu

Lail Borden EAGLE BRAND CONDENSED MILK THE ORIGINAL

Se lahko priredi, je lahko prebavljivo. Dojenčji ljubijo to. Izvirajoča in polnopravna. Borden's Condensed Milk Co. New York City, N. Y.

In predeli boste brezplačno navodila v slovenskem jeziku, ki poročajo kako se rabi.

Vaše noge trebajo sveži zrak ali Pedisin.

ALI PA BODO ZADAHNILE V ČEVLJIH.

Vsak del vašega telesa potrebuje sveži zrak in tako tudi noge. Vi nemorete hoditi bosi in zato potrebujete Pedisin, kar pomeni sveži zrak nogam.

Krepi živce in ne dovoli, da se noge potijo, so utrujene, ali da rastejo kurja očesa ali odtisi. Od strani vse neprijeten duh od nog. Rabi se prav lahko. Ni potrebno kopati nog ali kaj enakega. Samo namažite z Pedisinom noge vsako jutro in popolno boste ozdravili. Pedisin vrši svojo nalogo.

Velika škatlja za družino, zadostuje več mesecev in stane le \$1.00. Pošljite takoj svoje naročila na:

GROWN PHARMACY
2812 W. 79th St
E. CLEVELAND, OHIO.

VPRAŠANJE.

Ako kdo izmed Slovencev na deželi sprejema čez leto letovišcarje, naj nam naznani podrobnosti. Javilo se je več tu živčnih rojakov in rojakinj, ki bi radi šli par mesecev na deželo, da se odpočijejo po trudopolnem delu. Vsa pisma naslovite na:

Upravištvo Glas Naroda,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
(10-12-5)

Kje sta pastirja?**Prijateljem zabave.**

V soboto zvečer, dne 12. maja, bo priredil naš znani Jugoslovanski Tamburaški Zbor

družinski večer

v dvorani gospoda Franka M r a k a, a Graham Ave., corner Stagg Street, Brooklyn, N. Y. — Iz prijetnosti bo sodelovalo tudi zborno pevsko društvo "Brooklynski Zvon". Tamburaški zbor in omenjeno pevsko društvo sta porok, da ne bo nikomur manjkalo prijetne, domače in nepriljene zabave. — Kdor ni prijatelj plesa, se bo lahko zabaval na kegljišču, kjer bo kegljanje za lepe in vredne dobitke. — Za izborna jedila in pristne kapljice bo skrbel znani slovenski gostilničar

Frank Mrak.

Začetek ob osmi uri zvečer. — Pridite vsi kajti vsak bo zadovoljen! (Adv.)

NAZNANILO.

Tužnim sreem naznanjamo sorodnikom, znanec in prijateljem, da je dne 27. aprila preminul za ta svet preljubljeni soprog oz. oče

ANTON POZLEP.

Smrt je dohitela ranjkega pri razstrelbi v Hastings, Colo. Star je bil šele 40 let. Bil je član društva sv. Alojzija št. 47 J. S. K. J. v Trinidadu, Colo., kjer smo pokopali zemeljske ostanke ranjkega dne 4. maja.

Doma je bil iz Ljubljane, kjer zapušča svojo mater in tukaj pa poleg nas spodaj navedenih še enega brata nekje v Gary, Ind.

Priporočamo ga vsem v dober spomin. Tebi pa, nepozabljeni, naj bo lahka črna zemlja.

Želujoci ostali: Rozalija Pozlep, rojena Šoten, vdova.

Mary, Frank in Edward, otroci.

Hastings, Colo.
(2x 8&10-5)

POZOR, ROJAKI!

Na prodaj je 80 akrov obsegajoča farma blizu Naylor, Mo. 32 akrov je namovo izčiščenih, ostalo gozd ter vse z žico ograjeno. Na farmi je hiša s tremi sobami, vodnjak in hlev ter je oddaljena le 3 milje od železniške postaje in 10 minut do šole. Proda se po nizki ceni in tudi na izplačila. Natančnejša pojasnila daje lastnik:

Frank Zvonut,
5323 Reber Pl., St. Louis, Mo.
(10-14-5)

Iščem svojega bratrance JOSIPA ARRAMOVIČ, doma iz vasi Grabel na Hrvaškem. Pred par leti je bil v Washingtonu, Pa. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam oglasi. — Paul Donkovač, Box 137, Darragh, Pa. (10-12-5)

Isčem svojega bratrance JOSIPA ARRAMOVIČ, doma iz vasi Grabel na Hrvaškem. Pred par leti je bil v Washingtonu, Pa. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam oglasi. — Paul Donkovač, Box 137, Darragh, Pa. (10-12-5)

Kje sta moja dva sorodnika: polbrat MATIJA DUH in brat ALOJZIJ TOMAZIN? Doma sta iz Rake na Dolenjskem. V Združenih državah se nahajata kaka štiri leta. Popolnoma mi je pisel zadnje pismo iz Collingwooda, Ohio, še pred štirimi leti. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sama oglasi svoji sestri: Mrs. Mary Stajnar (rojena Tomažin), Box 248, New Brunswick, N. J.

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Ustanovljena leta 1898.

Glavni sedež v ELY, MINNESOTA.

Inkorporirana leta 1900.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.

Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.

Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik N. S.: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburg, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.

JOHN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.

LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.

JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.

JOHN MOVERN, 483 Mesaba Ave., Duluth, Minn.

MAT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDruževalni odbor:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.

FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD. Box 17, Denver, Colo.

FRANK KOČHEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljke, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Jednota posluje po "National Fraternal Congress" lestvici.

V blagajni ima nad \$200,000.00 (dvestot tisoč dolarjev).

Bolniških podpor, poškodnin, odpravnin in smrtnin je že izplačala nad \$1,220,000.00 (Miljon, dvesto dvajset tisoč dolarjev).

Jednota zavaruje za \$250.00, \$500.00, \$1,000.00 in \$1,500.00 smrtnine, ter po \$1.00 in \$2.00 dnevne bolniške podpore.

Bolniška podpora je centralizirana. Vsak opravičen bol- nik si je svest, da dobi podporo, kadar jo potrebuje.

Društva Jednote se nahajajo po več naprednih slovenskih naselbinah. Tam, kjer jih še ni, priporočamo ustanovitve novih. Društvo se lahko vstanovi z 8 člani ali članicami.

Za nadaljna pojasnila se je obrniti na glavnega tajnika.

000

Glasilo J. S. K. J.

Pozivi dopisnikov, katerih pr- vi cilj je napredek Jednote, ne pa medsebojni prepri, najdejo le malo odmeva pri članstvu.

Dopisov, ki odobravajo oziro- ma podpirajo prepise, se je že to- liko nakopičilo v uredništvu "G. Naroda", da bomo morali začeti izdajati Glasilo na šestnajstih straneh, če bomo hoteli vse pri- oberti.

Dolžnost merodajnih oseb v naši Jednoti je, da se tako pisar- jenje enkrat za vselej prepreči ter se z dobrimi in pametnimi na- sveti in odločbami privede velik del članstva zopet na pot, s kate- re je že daleč zavozil.

Najprej je šlo zastran imena. Dopis za dopisom, protest za protestom, brez konca in kraja kakor romanje v deveto deželo.

Vsi dokazi so bili že najmanj petdesetkrat pogrti, vse trditve in protitrditve najmanj stokrat ponovljene.

Prijatelji in člani JSKJ, s tako stvarjo ne pridemo do cilja, ki si ga je postavila Jednota.

Tako delovanje rodi razpor in razcepi se one sile, ki tako dosti dosegle, če bi skupaj delovale.

Ker se je oglasilo dovolj dru- štev, je moral dati glavni odbor stvar na glasovanje.

Glasovanje bo odločilo, če bo usodopolni "K" ali če ga ne bo. Toda nekateri niso v svoji ogor- čenosti toliko previdni, da bi po- čakali konca.

Se zdaj za časa glasovanja teče polemika in bo tekla tako naprej po glasovanju morda do prihod- nje konvencije.

Iz društvenih dvoran se bo raz- nesel prepri na hiše in družine. Članstvo Jednote ne bo manjšalo, blagajna se bo začela prazniti.

Zatem je prišlo še nekaj dru- gega.

Društvo sv. Barbare št. 3 je stavilo predlog. Mi smo dobili od glavnega odbora brzojavko, da predlog ni bil pravilno stavljen in da ni treba o njem glasovati. Brzojavko mo priobčili na prvi strani trikrat ali štirikrat zapore- doma, da bi je kako društvo ne prebrlo, kajti v prvi vrsti je tre- ba vpoštevati določbe glavnega urada, ki je pri Jednoti najvišja inštanca.

Par dni pozneje je prišlo iz ur- ada društva sv. Barbare sledeče pojasnilo:

"Za iniciativni predlog društva sv. Barbare št. 3 — pravilno predložen in poslan v glavni urad ter objavljen v današnjem Glasi- lu — se poziva vsa — še katoliška društva J. S. K. J. ter posamezne članice) da razpravljajo o predlogu, — ker je pravilno stav- ljen." —

No, ali zdaj veste člani, pri čem ste?

Ali imate ubogati glavni urad, ali določbe posameznih društev? Kdo ima prvo besedo in kdo ima odločevati?

Ne samo glavni odbor, tudi mi imamo težavno stališče. Včasih je res tako, da ne vemo, kaj bi priobčili, da bi bilo že vsaj delo- ma vsem prav.

Po našem mnenju bi bilo naj- boljše, če bi glavni odbor določil, kaj se sme priobčiti in česa se ne sme. To bi ne bila nobena cenzu- ra, pač pa je potrebna stvar, brez katere res ne bo mogoče izhajati.

Po našem mnenju bi bilo naj- boljše, če bi se napravilo čisto na splošno. Osebnim napadi in dopi- si, ki vsebujejo razna zabavljanja, naj sploh ne pridejo v list.

Oni, ki ne zna izražati svojih mi- sli z dostojnimi besedami, naj raj- še molči. Boljše bo, zanj in za vse članstvo.

Kakorhitro je stavljen kak predlog in potem glavnega odbo- ra dan na glasovanje, naj se de- bata o njem popolnoma preneha. Oni, ki niso z izidom glasovanja zadovoljni, naj mirno počakajo prihodnje konvencije in naj šele takrat pridejo s svojimi zahteva- mi in predlogi ponovno na dan.

Tako je drugod in edino pravil- no bi bilo pri JSKJ.

Prosimo glavne uradnike, naj razmotrivajo o tem in na sporoc, da bomo vedeli ravnati.

Uredništvo Glasila.

Dopisi.

Pittsburgh, Pa.

Ninam ravno kaj veselega spo- ročati kot žalostno novico, da je nemila smrt pobrala v najlepši dobi v 38. letu Katarino Valenčič dne 2. maja ob 1/6. uri zjutraj. Pokojna je bila bolna samo 3 dni za pljučnico. Rojena je bila Be- včič v vasi Dolničem na Notranj- skem. Bivala je v Ameriki 2 leti. Zapušta dva otroka od 10 do 12 let stara in žalujčega moža ter tri brate. Bodi ji lahka tuja zem- ljica.

Zopet je tukaj dokaz, kako je žalostno, ako katerega nesreča zadene in ni v nikakem podpor- nem društvu.

Zatoj priporočam vsem ti- stim, kateri še niste v nikakem slovenskem podpornem društvu, bodisi moški ali ženska, ne odla- sajte več in pristopite k dru- štvu, ker nikdo ne ve, kje in kdaj ga doleti nesreča.

Totaj še enkrat, dragi rojaki, vam kličem, pristopajte v sloven- ska podporna društva, ne pa v angleška. To pa zato, ker imamo dokaz, ko je pred 8 dnevi umrl nek naš rojak z Notranjskega in ki je bil več let v angleškem dru- štvu, pri katerem je bil tudi za- varovan za smrtnino, katero pa sedaj nočejo izplačati.

Kar se pa tiče drugih, oziroma življenjskih razmer, je pa tako ka- kor vsepovsod, da ceme na živilih rastejo kot gobe po dežju.

J. P.

Yukon, Pa.

Odgovoriti moram nekoliko na dopis člana društva sv. Mihaela št. 40 v Claridge, Pa. Ni bil moj namen, v glasilu o tem razprav- ljati, toda skoraj sem primoran sporočiti svoje mnenje. Vedno se čujejo protesti, tako da zares člo- veka že glava boli.

Zelo hud udarec bi bil za našo slavno jednoto, ako se uresniči, kar priporoča član društva sv. Mihaela. Pravi, da bi se moral vsak član versko izkazati. To bi bilo nemogoče. To delo stane de- nar. Zahtevali so pet dolarjev. Bili pa so slabi časi. Plačati nisem mogel omenjene svote, zato sem bil odstranjen za toliko časa, da jih prislužim. Potemtakem bi bil lahko črtan iz jednote.

Dragi rojak, kam si zašel s svo- jo pametjo? Ti bi šel tudi pol dne zvonit brez zvona. Ali je naša podporna organizacija za dušev- ne, ali telesne potrebe? Treba nam je telesne pomoči, ne pa du- ševne. Potrebujemo telesnih uč- nikov, da bi se naučili sami mi- sliti, kaj je dobro in kaj slabo za organizacijo, potem pa naj bo te- ga ali drugega imena. Ime naj bo kakoršnokoli, poglaviti njen na- men je dajati članom podporo, kar se pa tiče verskih zadev, naj skrbi zanje vsak sam in naj se tu- di vsakemu pusti prostovolja.

Zato vas prosim, dragi bratje in sestre, delujmo vsi za enega in eden za vse. To bo napravilo našo jednoto močno.

Nek drug dopisnik priporoča zopet sv. pismo. Sv. pismo naj be- rejo taki, ki so za to. Naši duhov- ni sicer pravijo, da bi te hudci vzeli, ako bi bral vse sv. pismo, v katerem se nahaja mnogo, kar ni za navadne ljudi in se prav lah- ko pohujšajo.

Naša jednota je delavska orga- nizacija, dušni pastirji pa naj si svojo vstanovijo. Dajmo ljudstvu prosto voljo, potem bo napre- dovali.

valo. Delujmo vsi za napredek in proevit naše jednote.

John Brandstetter.
(Op. uredn. Pisite prihodnjice samo na eni strani lista.)

Cleveland, Ohio.

Ker vidim iz dopisov, kako se nekateri navdušujejo, da ostane še za nadalje ime "katoliška" namesto "podporna", hočem v svrhu tega še nekaj izpregovoriti.

Kakor sem že v prvem svojem dopisu omenil, da slovenski na- rod nima Judov ali protestantov, pa se še dobijo ljudje, ki hočejo na vsak način uvesti med nas po- šten slovenski narod Jude, poseb- no v JSKJ.

Dopisnikar iz Exporta, Pa., o- menja in celo priporoča, da ni po- trebno dajati otroke krstiti, da na ta način postanejo Judi ter se pripomni, da le Judi so bogatini, katoličani pa siromaki. Kdo je bogatejši, ne bom govoril v tej vrsti, toda najpoprej se hočem nekoliko izpodtakniti ob novi in- icijativni predlog društva sv. Bar- bare št. 3 iz La Salle, Ill.

Društvo je namreč stavilo pet- točk in v vseh teh točkah je po- vedano vse to, za kar se ubogi naš narod že na tisoče let bori, poseb- no delavce, da bi se enkrat in za- vselej oprostil verig, v katere jih- ravno katoliška vera oklepa in še danes poskušajo metati ubogemu delavcu verige na vrat in to ravn- no oni, ki pravijo, da so Kristu- sovi namestniki. V prvi vrsti št. 3 priporoča, da Jednota mora po- stati strogo katoliška, nadalje naj se vstanovi skupna spoved, izvoli naj se duhovni vodja (seveda pa- stir mora biti, da varuje podvija- ne ovčice), nadalje v Jednoto se smejo sprejemati le "praktični" katoličani (to so pa sami lemen- tarji in duhovniki, kateri so štu- dirali ter imajo dobro prakso) in da vsak član JSKJ, bo primoran, da podpira cerkev ter da pošilja svoje otroke v župniško šolo. Ka- kor sem že omenil, društvo svete Barbare je navedlo pet točk, toda najvažnejšo točko št. 6 so pa po- zabili in to je — inkvizicija. Da- upam, da se še dobijo ljudje na svetu, kateri bi se upali uvesti med naš narod tako stvari in to- še celo v naše podpore jednote, toda bojijo se za svojo uzamano kožo.

Kakor je omenil L. Supančič iz Exporta, Pa., da le Judi so bogati ljudje na svetu, toda pozabil je pri tem omeniti, da so vsi, le z malo izjemo, revnejši in to po- svoji krivdi. Kakor se dobi med vsakim žitom kaj slabega zrna, tako se dobi med vsakim narodom nekaj slabih ljudi, da niso vredni podpore. In ker je pa pri judov- skem narodu navada, da se med- sebojno podpirajo v vseh ozirih, zato pa tudi pridno napredujejo v vseh ozirih, posebno pa na tr- govskem polju. Kje pa smo mi z našo grdo nevoščljivostjo, ako- ravno je naša vera bogata (hočem reči voditelji vere)! Vzemimo si le pred oči resnični dogodek, ka- kor nam zgodovina pove, mučeni- co "Devico Orleansko".

Leta 1429 je bila na Franco- skem neka mlada deklica, komaj 17 let stara. Bila je zelo nadar- jena v vseh ozirih, posebno je bila zelo polna navdušenja za osvobo- ditev Francoske. In ker je bila zelo brihtna in vedela nekoliko več od drugih, so jo začeli prega- njati ter naposled vrgli in vrgli v ječo ter jo mučili na vse načine in navsezadnje živo na grmadi sežgali. In kdo je storil tako stra- šni umor? Oni, ki pravijo, da so Kristusovi namestniki.

Da, zgodovina nam pove in pri- ča, kako grozni umori so se doga-jali za časa inkvizicije. Rešiti jo je hotel neki plemič, kateremu je tudi ona rešila življenje, toda niti dva plemiča nista imela toliko skupnega premoženja, da bi jo odkupila in ji rešila življenje. To- da prišel je pa en sam škof ter jo s samim zlatom odkupil, kar ni- stva mogla storiti niti dva plemiča skupaj z vsem premoženjem. (Zgodovinsko je malo drugače. Op. uredn.)

Tukaj je dokaz, brat Supančič, kje je bogastvo ali denar doma? In verjemite mi, da je še danes toliko denarja po župniščih, da, če bi se ves dotični denar razde- lil, kar ga je tudi po raznih samo-

stanih, nima cel svet niti ene dru- žine, ki bi se trpela pomanjkanje, kakor ni pomanjkanja po samo- stanih in župniščih.

Danes vendar živimo v dvajse- tem stoletju, pa so še ljudje na svetu, da skušajo zopet nazaj pri- praviti kakke natezalnice, kar bi morali iz dna svoje duše sovražiti in poprijeti se onih, katerim se je začel una bistriti, da delayee-trpim ne more po enaki poti nikdar priti do boljšega življenja. Pravi- ce imamo ene in iste, kakor oni gospodje pri društvu sv. Barbare v La Salle, ki omenjajo v svojih predlogih, da so se nepoklicani (!) pripravili, da uničijo našo JSKJ in da ž njo napravijo proti- versko! Vprašam, ali nismo vsi enaki člani JSKJ? In če smo, u- pam, da ima vsak član ali članica pravico svobodno izraziti svoje mišljenje, kadar se gre za izbolj- šanje kakke točke v pravilih.

Da, tudi mi nepoklicani, kakor se nas imenuje, se zavedamo, da smo pravi sinovi, slovenske mate- re, kajti upam se na tem mestu iz- raziti, da ravno mi nepoklicani smo že mnogo več žrtvovali donu- na oltar, kakor pa oni, ki se vsi- ljujejo za poklicane!

Če se izpremeni ime pri Jednoti, s tem se ni rečeno, da potem po- stane Jednota neslovenska ali brezverska. Ali ni v resnici le podporna ter podpira vse enako, kadar je kdo vreden podpore? Zakaj toliko vpitja, če se nekateri upajo in vidijo, da bi bilo bolje, da se Jednota izpremeni kakor- šna je v resnici in tudi mora biti! Izprevideli smo, da staro ime ne odgovarja nič več v sedanjih ča- sih in mogoče ne bo dolgo, ko bo- mo prisiljeni izpremeniti ime, da bo odgovarjalo poslovanju Jed- note.

Ne bom nadalje razpravljaj o tej stvari, toda prosil bi na tem mestu še enkrat vse člane in čla- nice, da kadar kdo kaj piše v gla- silu, naj piše le stvarnega ter ute- meljue naj razločno le o predlo- gih, kateri so stavljeni, in to brez strahu, kajti vsi smo enaki in po- močnosti lahko svetujemo, kaj in kako bi bilo boljše za našo or- ganizacijo.

Toda pustimo in unikajmo se osebnosti. Pustimo vsakemu nje- govo prepričanje ter delujmo kar največ moremo složno in uspeš- bo zagotovljen. Da bi pa v Jed- noti vsiljevali stvari, kakor je na- primer prisiljena spoved katere- je toliko preglavice dela neki drugi Jednoti, potem pridemo go- tovo prej ali slej do prepada naše Jednote.

Kakor sem že omenil, brez stra- hu izražam svoje mnenje in tudi priporočam izpremembo imena na Jugoslovansko Podporno Jed- noto.

Z bratskim pozdravom
Rudolf Perdan.

Cleveland, Ohio.

Kakor član društva, spadajoče- ga v JSKJ, občutim v svojem srcu vez, katere me veže, napisati v glasilu par besed proti izpre- membi, z lepšo besedo povedano, proti oropanju besede "katoliška" iz naše častne Jednote.

Vprašajmo se sami sebe, ali bi imeli dobiček od tega? Ne, ampak stroške za znake, trakove in za- stave, ker bi se moralo vse preno- viti. Ali bi imela Jednota korist, ako bi se iznebila te častne besede? Ne, ampak nasprotno, ker prepirčan sem, da če vprašam človeka, kateremu ni mar za bož- je stvari, ako hoče vstopiti v na- še društvo, oziroma Jednoto, od- govoril bi: "Kaj me briga, naj bo božja ali vražja, samo da mi iz- plača podporo v času boleznii."

Ravno nasprotno pa bi bilo po iz- premembi. Ako bi vprašal kake- ga katoličana, da bi postal ud ka- kšne JSJP, gotovo bi odgovoril: "Ne, nočem! Kaj, to je tista oro- pna Jednota, katero ste oropali njene časti, vredno katoliško ime, odvzeli ste ji ime, katero so vaši predniki, ajeni vstanovitelji, po- stavili kot temelj, na katerega so imeli vse zaupanje v bodočnost, odvzeli ste ji verige, katere so jo vezle s sv. katoliško cerkvijo."

Zato pa, dragi sobratje in so- sestre, nikar ne odstranimo tega kamena iz naše slavne Jednote, katere se razprostira daleč na- okrog.

Ravno ta mesec maj bo odločil. Na tej mesečni seji se bo glosa- valo pri vseh sejah društev, spa- dajočih k JSKJ; ta mesec se bo odločilo, se-li odvzame naši Jed- noti to častno ime. Odločilo se bo, ali bo naša JSKJ zvezana še s ka- toličani, ali bo odpala od svete vere.

Upam, da smo vsi rimokatoliča- ni, ni Judov med nami in ne po- ganov, vsi smo rojeni od katoli- ške matere in smo krščeni v ime- nu katoliške cerkve. Tako, dragi bratje in sestre, spomnimo se, kaj smo bili, pa ostanimo, kar smo. Saj smo lahko ponosni, da imamo svojo Jednoto s takim lepim ime- nom, naj si bo v slovenskimi ali pa v angleškimi (South Slavonic Catholic Union). Ako pa uradniki naše Jednote nočejo drugače, ka- kor si pridobiti besedo "podpor- na", saj si jo lahko pridenejo. Imenovala bi se JSKJP, bilo bi torej samo nekoliko večje ime.

Sedaj, dragi člani in članice na- še slavne Jednote, v naših rokah leži odločitev; vsi naredimo križ- pod besedo ne, pa bo naša znanja Lawrence Bandi.

Collinwood, Cleveland, Ohio.

Kakor vsem članom JSKJ, rav- notako je tudi meni postal list Glas Naroda priljubljen, in to ra- di vsake četrtkovne izdaje, katere zapopada tudi glasilu JSKJ. V resnici težko pričakujem sobote vsakega tedna, ko dobim glasilu v roke, pazno ga prečitam do pi- čice.

Odkar je društvo št. 104 iz Chi- cage, Ill., stavilo iniciativni pred- log za izpremembo imena, čitajo se v glasilu razne opazke in kri- tike, katere seveda niso vse dobre in zdrave za JSKJ in njeno član- stvo. Eni so za izpremembo ime- na, drugi zopet ne, toda mislim, da večina nas je za izpremembo imena in še več bi nas bilo, ako bi članstvo bolj trezno mislilo. Seveda nekatere ima verski fanati- zem jako v svoji oblasti in po- tem mislijo, da mora biti ostale članstvo tudi na njih strani in da ima "katoliška" nikakor ne sme izginiti iz JSKJ.

Nikakor mi ne gre v glavo, da bi mi kdo vero vsiljeval, ako bi- že ne veroval, in to človeku pr- 27 letih. Vero so nam vsiljevali v starem kraju, v gnli Avstriji, ko smo bili še soljari. Ako nisen dosti glasno molil in v cerkev šel sem jo pa dobil na tisti del telesa ki se ne spodobi, da bi ga tu ime- noval. Sedaj pa še tudi tukaj pri- dejo s predlogi, da bi moral iti vsak član k spovedi, da bi imel duhovnega vodjo, oziroma zdraž- barja, da bi moral vsak član po- šiljati svoje otroke v katoliško šolo, da bi se učili verskih pokor- ščin in nazadnjaštva ter za to še posebej plačevali, ko že itak mo- ramo plačevati za javno šolo ali public school. To se pravi, da ho- čejo imeti nas ostalo članstvo, k- sedaj prosto misli, za svoje suž- nej ter nas hočejo pognati za naj- manj 15 let nazaj.

Jaz bi svetoval dotičnemu dru- štvu, naj od njega navedene ob- veznosti izpolnjuje samo spolnje- z Mr. Kompom, nas ostalo član- stvo pa pusti v miru, ker nobeden ne vidi rad, ako se mu kaj ena- koga vsiljuje v svobodni Ameriki.

Dobro se še spominjam debati- ranja na 10. glavnem zborovanju glede imena JSKJ, kjer pa nismo nič ukrenili drugega, kakor da se odloži do združenja, ako ravno se je veliko časa potratilo.

Sprijava, ko je prišel iniciativ- ni predlog za izpremembo imena bil sem tudi jaz za istega, toda še sen bil v nekakih dvomih ter se- sem tudi oziral na sklepe zadnje konvencije. Ko pa primem v roke glasilu JSKJ z dne 26. aprila in v papazim notri družbo brata Perda- na, predsednika združevalnega odbora, kjer se pravi, da je po- do združenja še daleč. To me je pa nanah predurčalo. Misli- sem si: Kar sami bomo morali se naprej delovati; da bomo pa laž- je delovali in bolj napredno, nam je v prvi vrsti potrebno, da ure- dimo, kar smo že započeli in da naredimo na glasovnice tam, kjer stoji DA, spodaj v okvirju X.

Kot večletnemu uradniku dru- štva in delegatu zadnje konven- cije mi je precej znano mnenje članstva Jednote in tudi nečlan-

stva, katero bi pristopilo v dru- štvo in Jednoto, ako bi se ista ne imenovala katoliška, in to zaradi finega poslovanja in obile bojni- ške ter poškodninske podpore in operacijskih stroškov. Ko sem šel za novim članstvom, sem prišel do rojakov, katere sem prišel na- govarjati, naj pristopijo v JSKJ. Rekli so mi: "Pri vas greste vsa- ko Velikonoč k spovedi, oziroma morate iti", akoravno ni res, toda nisem jim mogel dopovedati. Rek- li so: "Vaša Jednota je katoliška in po tem se morate tudi ravnati." V resnici sem imel precej po- sla, da sem vse razložil, na kakšni podlagi poslujemo, kar bi pa ne bilo potreba, ako bi ime izpreme- nili.

Dobro se še spominjam prego- vora iz mojih mladih let in kateri se je ravno na meni uresničil. Ko je šel moj sosed iz starega kraja v Ameriko, vnela se je tudi v me- ni želja po ti novi domovini. Svo- je misli sem razdel svojem oče- tu in materi, ki so mi pa kot mlade- mu nezkušenemu fantiču od- ločno odsvetovali. Toda jaz le ni- sem odnehal. Pride neka ženska in pravi: "O čemur človek en- krat govori, to rado se zgodi, ako je le mogoče." Čez leto dni bil sem že v Ameriki, akoravno sem imel doma dosti dela in tudi ne premalo jela.

Ravno tako se bo zgodilo z našo Jednoto in prej ko se uresniči na- nje ta pregovor, bolje zanj, z manjšimi stroški bomo prišli sko- zi in bolje bomo napredovali.

Da pa ne bo kateri v zlo štel in kaj očital, kar se je že enkrat pri- petilo, akoravno jaz nisem bil pi- see istega dopisa. Reklo se mi je, da me zato Bog tako tepe, ker take dopise pišem, kar pa ne pri- poznam: pripoznam pa, da me usoda tepe, in to še precej, ako- ravno se ji odločno zoperstav- ljam. Dotičniku pa nasvetujem, naj bo še malo bolj bogaboječ, ker pregovor pravi, da Bog tiste- za tepe, katerega ljubi; potem on meni ne more kaj takega očitati.

Ne prepričajmo se vedno v gla- silu JSKJ, delajmo za napredek in preevit iste. Ko bomo glosova- li, glasujmo tako, da bo koristilo naši dieni organizaciji, in ko bo glasovanje končano, idimo po- vzgladu naših tukajšnjih držav- nih volitev, podajmo si bratsko roko, srd in zavist naj izgine iz naših src, delujmo vsi skupaj za napredek organizacije po glosu: vsi za enega, eden za vse. To bodi naš princip. Vsak član pa naj skr- bi, da bo dovedel enega novega uda, da bomo danes čez eno leto lahko rekli, da smo napredovali.

Bratski pozdrav vsem članom in članicam JSKJ.

John Malovrh.

Baltic, Mich.

Štejem si v dolžnost kot več- letni član JSKJ, da malo izprego- vorim v glasilu o sedanjem času in poslovanju naše slavne jedno- e. Moje mnenje je, da vsi člani JSKJ, bodisi te ali one stranke, tega ali onega mišljenja, si bomo dobro zapomnili tako unganko kot je sedaj pri JSKJ.

Dragi bratje in sestre, ali smo tega potrebovali? Ne, pa ne; ker s tem bomo oskodovali le mi trpi- jni vsak posebej in vsi skupaj, ter jednota s takimi napredki ne more rasti, ampak le nazadovati. Želim bi, da bi naš narod enkrat izprevidel, da s takimi naprednja- ti, kot se se oglašili pri naši jed- noti, ni kar z eno besedo nič. Ali je pri JSKJ treba takega razbur-jenja med članstvom? In še celo sedanjí čas, ko jednote in zveze delujejo, da bi prišle pod eno za- stavo in naprednjaki so mnenja še eno kupiti in vendar jih je že preveč in preveč je nepotrebnih izdatkov.

Torej, sobratje in sestre, ognim- se ne nepotrebnih izdatkov in glejmo rajši za napredek, kajti s tem bo prišel naš narod v večje prijateljstvo in zadovoljstvo.

Želim bi, da se ne bi napačalo tako, kot so nekateri začeli

važnem delu, predno bomo volili za novo ime jednote. Tajniki krajevskih društev bi se morali izkazati pred člani, da so dobili pojasnili od jednote, zakaj se gre na volitev in v kak namen.

Druga stvar je, ki ni nikakor pravilna volitev. Po hišah in posodi se ne voli po mojih mislih, ker se lahko zgodi, da pride še do večjega razurjenja med članstvom. Volitve naj bi se vršile v dvoranah, kjer društva zbirajo in naj bi bili navzoči možje občestranj pri štetju glasovnic, ne samo tajniki pa predsedniki.

Prosim, gospodje in sobratje, ako mogoče bi kateri vzel kako mojo besedo za žal, povem vam naprej, da ne bom glasoval po hišah in nagovarjal, da volite. Pridite vsi v najlepšem sobratstvu.

Vam udani sobrat
Peter Klobučar.

Sheboygan, Wis.
Prosim, priobčite v našem vsem glasilo zopet teh par vrstic glede glasovanja o izpremembi imena naše Jednote.

Prosim vse člane in enakopravne članice, da se vdeležijo seje, katere bo 20. maja, da uredimo, kar od nas želi glavni urad. Člane in članice pa, ki stanujete v drugih krajih in pripadate k društvu sv. Jmeza Krstnika št. 82, prosim, da oddaste svoje glasove pisemno, kakor kateri želi, ali da ostane še znanje ime "katoliška", ali se odstrani. Zdalj prosim vse sobrate in sestre, ki stanujete izven Sheboygana, da mi hitro pisemno sporočite, kakor kateri želi. Zdalj je vam, sobratje in enakopravne članice JSKJ, na razpolago, da se ne bo potem zopet pisalo v glasilo kakor dozdaj. Glasilo imamo zato, da bi nam prineslo lepe in koristne stvari za našo Jednoto. Glasujte, da bo potem mir o tem, da ne bo vedno pismenega pregovarjanja in da bo zopet vsakdo bral kak lep in vesel dopis iz naših naselbin.

Drugi sobratje, če enkrat vse prosim, da se vdeležite seje 20. maja, kateri pa stanujete v drugih krajih, pa sporočite pisemno društvu.

In naj velja za vse članstvo JSKJ, da naj vsak sobrat ali enakopravna sestra odda glas, kakor kateri želi. To ne velja samo za društvo št. 82, ampak za vse članstvo JSKJ. Vsak član ali članica, ki se kaj zanima za stvar, bo oddal svoj glas.

Tudi naznanjam članom društva št. 82, kdor hoče zvišati svoj dnevno podporo z enega dolarja na dva, jo lahko zviša z zdravniškim priporočilom; vsak mora biti pri zdravniku, potem pa lahko zviša svojo dnevno podporo.

Zdalj pa lepo pozdravljam vse članstvo SKJ. Vaš sobrat
Anton He, tajnik št. 82.

Protest.

Društvo sv. Alojzija šte. 13 JSKJ v Baggaley, Pa., protestira proti strogi točki v zapisniku 10. konvencije JSKJ na strani 140. Točka se glasi: "Vsi suspendirani člani(ce) izgube vse pravice do podpore, kakor tudi do smrtnine."

Naše društvo zahteva: Za prvi mesec suspendacije izgubi član ali članica vse pravice do bolniške podpore; drugi mesec pa, če ni poravnal(a) asessmenta za dva meseca, izgubi tudi do smrtnine; tretji mesec izgubi vse pravice.

Torej, cenjena društva, zahtevamo vsi, da se ta točka izpremeni in odpravi iz jednotlivih pravil.

Frank Kolene, predsednik.
Frank Jordan, tajnik.
Anton Rak, blagajnik.
(Pečat društva.)

Naznanila.

Naznanjam vsem članom in članicam društva sv. Alojzija št. 13 JSKJ v Baggaley, Pa., da je bilo sklenjeno na 10. konvenciji, da mora vsak član(ica) plačati po 50 centov na leto za jednotno glasilo. Torej vsi zaostali člani in članice, prosim, izpolnite vsako svojo dolžnost, ker se bo spet plačevalo za prihodnjih šest mesecev po 25 centov na redni seji meseca julija. Ta list je jako dober, je nam vsem v korist in pomoč ter izobrazbo.

Člane in članice našega društva tudi prosim, donesajte redno in točno svoje mesečne prispevke. Ker človek ne ve, kdaj in kje ga nesreča čaka ali zadene.

Srečno lepo pozdravim vse člane in članice JSKJ, posebno pa našega društva št. 13, ter želim vsem skupaj obilno zdravja in sreče v napredku.

Najtopleje pozdravim br. gl. tajnika JSKJ ter se mu presrečno zahvalim za dobrotljivost in trud ter mu rečem čast in slavo!

Frank Jordan, tajnik.

Kakor je že mogoče večini članov društva Vitezi sv. Jurja št. 49 JSKJ v Kansas City, Kansas, znano, imamo prihodujočo sejo dne 20. maja. Na vrsti je splošno glasovanje glede imena naše slavne JSKJ. Odločiti imamo namreč, ali naj še ostane JSKJ, ali se izimenuje na Jugoslovansko Podporno Jednoto. Upam in želim, da se ne bo noben naš član potegnil za "podporno" ter se sramoval za 19 let starega imena "katoliška".

Torej se prav vladno vabite vsi člani društva Vitezi sv. Jurja na splošno vdeležitev, ker je to namreč nekaj važnega.

Bratski pozdrav vsem članom in članicam JSKJ.
Geo. Bajuk, tajnik.

Članom društva sv. Jožefa št. 45 JSKJ v Indianapolis, Ind., se naznanja, da se morajo polnoštevilno vdeležiti prihodnje seje, ki se bo vršila dne 13. maja, ker pri tej seji se bo glasovalo, ali naj JSKJ izpremeni ime ali ne. Dolžnost vsakega člana je, da odda svoj glas za to važno stvar. Zato upam, da bo članstvo omenjenega društva to vpoštevalo in se bode vdeležili vsi brez izjeme prihoduje seje.

Z bratskim pozdravom
Louis Rudman, tajnik.

Vsem članom društva sv. Cirila in Metoda št. 9 JSKJ v Calumet, Mich., se naroča, da se vdeležijo prihodnje redne mesečne seje, katere se vrši dne 20. maja v navadni dvorani ob 9.30 dopoldne. Na dnevnem redu je važen predlog, oziroma splošno glasovanje za izpremembo imena JSKJ, ali se naj ime izpremeni, ali pa naj ostane sedanje ime. Torej vdeležite se vsi omenjene seje do zadnjega člana.

Nadalje se naznanja vsem članom zgoraj omenjenega društva, da se imajo mesečni asessmenti plačati pred četrto nedeljo vsakega meseca in ne kakor so nekateri člani delali do sedaj, da so tri dni ali celo en teden po zadnjem dnevu v mesecu plačevali mesečni asessment. Torej prosim vse člane, da opustite dotični sistem, da se vam ne pripeti kakor nepriklipa, postavitv suspendacije, kajti kadar je član suspendiran, izgubi vso pravico do vseh podpor, katere izplačuje JSKJ. Se enkrat opozarjam, da člani vpoštevaajo zgoraj omenjeno stvar.

Pozdrav vsem članom in članicam JSKJ.
John D. Zunich, tajnik.

Člane društva sv. Mihaela Arhangela št. 27 JSKJ v Diamondville, Wyo., tem potom pozivam, da se vsi vdeležite seje dne 20. maja, ker imamo volitev in obenem še mnogo drugih važnih reči.

Z bratskim pozdravom
Anton Koun, tajnik.

Prve morske mine.

Prve morske mine z električnim prižigalom je položil leta 1848 v holštajnski vojni v varstvo kielškega kanala proti napadam danskega brodirja Werner von Siemens, o čemur poročajo on sam v svojih življenjskih spominih. Upravičeno je za to neoprodno sode, nabasane s smodnikom, in pozneje vrče, ki so vsebovale nekoliko pet stotov razstreljiv. Te je zasidral nekako 20 čevljev pod površino vode ter jih zvezal s kablom iz gumija z varovano opazovalno postojanko ob bregu. Ko je presenetil slabo dansko posadko v fortu Friedrichsdorf, je položil v varstvo trdnjave pred vrata morskemu, ki pa je nepričakovano eksplozivno, ko sta se vsled viharja strnili vodilni žici. Danes so mislili, da je zletela v zrak ena izmed morskimi min, katerih so se zelo bali ter so dobili pred to novo iznajdbo tako velik respekt, da se ni tokom cele vojne vprizorilo nobenega poskusa vstreliti v kielski pristanišče.

Kaj vemo o sedmerih čudežih starega veka?

(Dr. Edgar J. Banks-a, znanega starinsolovca, je naprosil urednik nekega magazina, naj napiše majhno črtico o sedmih čudežih sveta. Banks se je lotil dela, a v male črtice je nastala knjiga, iz katere povzemamo naslednje zanimive podatke o sedmih staroveških čudežih sveta, o katerih je gotovo že vsakdo aliall pripovedovati. — O pazka uredništva!)

Obzidje Babilona.

Zgradil ga je babilonski kralj Nebukhadnezar. Babilon je bil že za časa vlade tega kralja kaj staro mesto, a on ga je zelo povečal in lepšal. Zidovje je bilo zgrajeno popolnoma iz pečene ilovice ali opeke, v kateri vsako se je utisnilo njegovo ime. Kako velikansko je bilo to zidovje, nam pripoveduje Herodot in več drugih staroveških pisateljev. Mesto je tvorilo četrkot, ki je bil ob vsaki strani dolg petnajst milj. Obdal ga je jarek, globok deset čevljev in napolnjen z vodo. Prvi zid je bil dvojen, zunanji in notranji, vsak nekako 24 čevljev debel in 36 čevljev narazen. Prostor vmes je bil napolnjen z blatom. Notranji zid je bil višji od zunanjega. Natančne višine se ne pozna, vendar pa se domneva, da je bil najmanj 160 čevljev visok. Nad zidom pa so se štrleli v zrak stolpi. Za tem zidom je bil drugi, tudi dvojen in nekako 55 čevljev širok. Tudi ta je bil opremljen s stolpi, o katerih višini moramo le ugibati. Drugi zidovi, ne tak odebili, a dvigajoči vedno višje, so tvorili krog za krogom v obrambo mesta.

Herodot poroča, da so bili zidovi visoki 335 čevljev. Ktezijas 300 in dr. Banks je mnenja, da se oba pisatelja nista dosti oddaljila od resnice. Še današnje razvaline so 40 čevljev visoke.

Perzijski kralj Cirus je zavzel Babilon brez boja leta 538 pred Kr. Odvrnil je namreč vstvar reko Evfrat in njegove čete so udrele po strugi mesta.

Darij je zavzel mesto z zvijačo ter pustil razdejati nekoliko obzidja.

Leta 484 pred Kr. je dovršil kralj Kserks razdejavanje, v kolikor so prišle vpoštev obrambne zgradbe.

Leta 275 pred Kr. se je prebivalec Babilona prevedel v Seleucijo. Kar je bilo prej glavno mesto sveta, je postala sedaj zapuščen vas in kar je še ostalo od velikanskih zidov, se je počasi razrušilo.

Kip olimpijskega Zeusa.

Ta kip je bil glavno delo Fidije, najbolj slavnega izmed grških kiparjev, istega Fidije, koje Palas Atena je kronala Akropolo v Atenah.

Fidias ali Fidij je izumil, potom kojeja se je postavilo leseno soho ter jo pokrilo s ploščami slovoe kosti in zlata in sicer slono-vo kost za ude telesa, zlato pa za obleko. Te plošče se je spravilo skupaj na ta ko umeten način, da ni bilo videti sklepov. Ta proces se je imenovalo "hrizolefantine".

Veliki uspeh Fidije mu je pridelal tudi dosti nasprotnikov. Obdžilo se ga je, da je izklesal svoj lastni obraz in oni svojega začetnika Perikleja med podobne, ki so krasile ščit Atene. Za to bogoskrunstvo je bil izgnan iz Aten. Našel je pribežališče v Olimpiji, starodavne kraljestvo na zapadni obali Peloponosa, kjer so se tudi vršile slavne Olimpijske igre. Ko je dospel Fidias v Olimpijo, so bili njeni prebivalci ravno zaposleni z gradbo velikega svetišča za Zeusa. Najsvetejše je še vedno čakalo na kip velikega boga, kajti v Olimpiji ni bilo nobenega kiparja, katerega bi se smatralo vrednim, da izvrši to delo.

Fidias se je lotil naloge in osem let pozneje je bila izvršena. Glasi se, da je bil kip nekako štirideset čevljev visok. V notranjosti je bil lesen, ojačen z železom in namočen v olju. Preko tega lesa se je položilo plošče slovoe kosti, ki so predstavljale mesnate dele. Oči so bile napravljene iz najdragocenejših kamenov. Plaći, lasje, lovorovene in sandale so bile iz najčistejšega zlata, posejanega z dragulji. Bog je sedel na prestolu, ki je stal na odru, dolgem trideset čevljev in širokem dvajset. Levi in desni, skupine kipčev in izdobljene figure so obdajale ta oder. Kip je stal kot tak približno tisoč let. Leta 408 pred Kr. je svetišče pogorelo ter je mogoče, da je ogorel ob tej priliki tudi kip. Če pa

je kip preživel ta požar, se ga je pozneje razbilo in odneslo na vse strani. Razdejavanje svetišča je dovršil močan potres. Reka Alfej je preplavila razvaline ter zakopala v pesku ostanke nekdajne krasote. Od leta 1875 naprej se je z izkopavanji razkrilo velik del svetišča, predvsem temelj in vse, kar se je našlo zanimivega na mestu, se hrani v majhnem muzeju, nahajajočem se na istem mestu.

Svetišče Dijane Efeške.

To svetišče je bilo zadnje v celi vrsti še večjih svetišč, ki so jih zgradili Efežani boginji Dijani, ki je baje padla z neba. Prvo tem svetišče je bila neka duplina v velikem drevesu. Peto svetišče je zgradil Krez, najbogatejši človek starega veka, med leti 560 in 546 pred Kr. To svetišče je uničil leta 356 pred Kr. s požarom neki Herostrates in sicer v noči, v kateri je bil rojen slavni macedonski kralj Aleksander Veliki. Dela pri novem svetišču so se pričela leta 350. Leta 334. je poslal Aleksander Veliki svojega arhitekta, da dovrši stavbo.

Temelj je bil 418 čevljev dolg in 239 čevljev širok. Na ta temelj se je gradilo oder, na katerega se je dospelo po 14 stopnicah in na tem podstavku je stalo svetišče samo. Dolgo 342 čevljev in 164 čevljev široko. 127 stebrov, po šest čevljev v premeru in več kot 60 čevljev visokih, je podpiralo streho. 36 teh stebrov so podarili kralji in vsi so bili okrašeni z relifnimi izrezbami do višine dvajsetih čevljev.

Izklesana pročelja in okrasni izrazobarnega mramorja so delali to svetišče najslavnejšim na svetu. Versko službo v tem svetišču se je opravljalo na sijajen vzhodni način in glavni moment bogoslužja je tvorila procesija po cellem mestu, v kateri se je nosilo srebrne kipe boginje Dijane. Široka cesta, miljo dolga, tlakovana z mramorjem in pokrita s kamenitimi oboki, da se obvaruje žrnce pred solncem in dežjem, je spajala mesto s svetiščem.

To svetišče Dijane je bila obenem a ves iztočni svet, zakladnica najlepšega, kar je dotedaj proizvedla umetnost in obenem pribežališče za vsake vrste zločinov.

Vsem so znani doživljaji, ki jih je doživel v Efezu apostol Pavel, ki nam tudi pripoveduje, kako unet je bil ta narod za svojo boginjo Dijano.

Germanski Goti, ki so udri v pokrajino, so razdejali mesto in svetišče leta 262. pred Kr. Manjše svetišče na drugi strani pa so razdejali prenavušeni kristjani. — Ljudsko sporočilo nam javlja, da se je nekaj stebrov velikega svetišča prevedlo v Carigrad, kjer jih je videti še danes, ko podpirajo veliko mošejo ali nekdanjo krščansko cerkev sv. Zofije.

Grob kralja Mavzola.

Grobni spomenik kralja Mavzola je stal v Halikarnasu, glavnem mestu kraljestva Caria v južnem delu Male Azije. Oba otroka kralja Hekatomnus, Mausolus in Artemisia, sta postala mož in žena po prastarem običaju karijske kraljevske družine. Ko je Mausolus leta 353 pred Kr. umrl, je zlomilo to Artemisiji skoro srce. Poroča se, da je pustila njegovo telo zažgati in da je nato zavila pepel, pomešan med vino. Sledila je svojemu soprogu in bratu na prestolu ter sklenila počastiti njegov spomin z nagrobnim spomenikom, ki ni presegal vse stavbe na svetu glede lepote in umetniške dovršenosti. Poklicalo se je v deželo najbolj slavne arhitekta in kiparje. Med delom pa je kraljica umrla in skoro nič denarja ni ostalo, da bi se nadaljevalo s stavbo. Arhitekti, graditelji in kiparji pa so nadaljevali z delom iz ljubezni do mrtve kraljice ter si medsebojno obljubili, da bodo izvršili najlepše, kar je bilo v njih moči.

Pisatelji vseh dob, prav do dvanajsetega po Kr. označujejo nagrobni spomenik Mavzola kot prvi čudež. Nekoliko pred 1402 je močan potres razsul spomenik.

Kolos na Rodosu.

Kolos na Rodosu je bil velikanski kip iz medi, ki je stal pri vходу v pristanišče na otoku Rodos. Kip se je zgradilo bogu solnce kot zahvalni dar za poraz Demetrija, sina macedonskega kralja, ki je z velikim brodirjem napadel mesto na otoku. Ko je poražen Demetrij odplul, je pustil za seboj veliko maso polomljenega vojnega oročja. To kovino se je smatralo za trideset talentov ter določilo denar za gradbo kipa.

Kipar je bil Kares, učenec Lisipa. Kip je napravil in ulil v posameznih delih, katere se je nato spojilo. Visok je bil nekako 105 čevljev nad podložkom. Kip Svobode v New Yorku je visok 151 čevljev. Kot k slednjemu, so vodile tudi k kipu na Rodosu, stopnjice prav do vrha.

Leta 224 pred Kr. je vrzel potres kip na tla. Posamezni deli so ležali na mestu do leta 672 po Kr., ko so osvobodili Arabci otok ter prodali kip nekemu židu kot staro železo.

Svetilnik v Aleksandriji.

Svetilnik je stal na skali ob vrodu v to pristanišče, ki je v onem času globlje segalo v deželo kot danes. Aleksandrijo je ustanovil Aleksander Veliki, ki pa je umrl še predno je bilo mesto zgrajeno. Da se zavaruje prihajajoče ladje pred ostrimi čerami, ležajočim pod vodo, se je postavilo na enega izmed številnih majhnih otokov ta svetilnik. Visok je bil od 400 do 600 čevljev. Popisi svetilnika se v tem oziru razlikujejo, a neki arabski pisatelj iz šestega stoletja, ki je svetilnik še stal, poroča, da je bil visok "sto možkih postav".

Svetilnik je imel štiri etaže, približno enako velike. Najnižja je bila kvadrat, to zidovje je imelo obliko četrkotnika. Druga je bila četrkotnik, tretja je bila okrogla in četrta je bil svetilnik sam, iz katerega se je metalo s pomočjo velikih ogledal in leč svetlobo na razdaljo več kot sto milj na morje.

To ogledalo ali reflektor je bilo največje čudo. Najbrž je bilo sestavljeno iz finega brušenega stekla in morebiti prave leče ter tako veliko, da ga Arabci niso mogli več spraviti na prejšnje mesto, ko so ga enkrat odstranili.

Leta 875 po Kr. se je izpremenilo svetilnik v mohamedanski minaret. Leta 955 je potres vrzel na tla višek svetilnika. Leta 1357 je stala še prva etaža in tudi ta se je kmalu razvalila v kup. Sedaj ni o svetilniku nobenega sledu, a v bližini mesta, kjer je nekoč stal, eno izmed svetovnih čudes, se nahaja danes moderni svetilnik.

Hranilna vrednost masti.

Povprečna ameriška gospodinja nima skoro nobenega pojma o vrednosti masčob kot hrani. Masti ali masčobe so med glavnimi viri energije. Masčobe so dvakrat bolj uspešne kot proizvajalke energije kot pa beljakovine ali ogljikovi hidrati.

Ameriški narod ne izrabl masčob, ker se je temu privadil. Navade pa so včasih zelo škodljive.

Maščobo kupujemo v obliki surovega masla, ki ga mažemo na kruh. Niti ne mislimo na to, da bi kupili v ta namen svinjsko ali kak drugo maslo in vendar je slednja glede proizvodnje energije prav tako uspešna kot je surovo maslo. Mast rabimo pri peki in kot material, v katerem prazimo druge stvari. Maščobo, ki se stopi iz gnjat ali špeha, se včasih uporabi za omake, a največkrat jo vržejo proč. Govejsko maslo se še veliko manj ceni kot živilo in vendar je ta masčoba funt za funtom prav toliko vredna kot je svinjska ali pa surovo maslo.

Kadar gremo kupit steak, nam odreže mesar lepo vso maso s kosa ter je vrže v sod, ki stoji pod mizo. V tem sodu se nahajajo kosti in drugi odpadki, ki jih dobi pozneje izdelovalec mila. Sladka izdelava mast, ki se drži dobrih kosov mesa, je prav tako uporabna kot kaka druga, a z vsakim dnem je manjše število kuharjev in kuharic, ki bi znali uporabljati to masčobo.

Staljeno govejsko maslo se v tej deželi kaj malo rabi kot namizno maslo, dasiravno se jo v Evropi dostikrat zavziva na kruhu, mesto surovega masla. Govejska masla ima nekoliko močnejši duh ter se težje topi. To so mogoče vzroki, da jo ne rabijo na mizi. Močni, deloma neprijetni duh se lahko takoj odpravi, če se priklene govejski masti pri topenju nekoliko mleka. To mleko se absorbira in staljena govejska masla izgubi popolnoma oni duh.

Nikakor ne smemo dovoliti, da bi se še nadalje pošiljalo vse govejsko maslo svezarju. Surovo maslo stane danes 50 centov funt, svinjska masla pa 30 centov. Govejska masla, ki je glede hranilne vrednosti popolnoma enakovredna prvima, pa stane le 15 centov funt. — Nekateri mesarji pa jo prodajajo še pod to ceno.

Če bi uporabljale gospodinjice pri

kuhi v gotovih slučajih govejsko maslo mesto surovega masla ali svinjske masti, bi se skupne stroške lahko skrólilo na eno tretjino dosedanjih.

Prebavnost živalskih masčob so proučevali številni izvedenci v tej stroki. Nek tak raziskovalec je prišel do zaključka, da se surovo maslo in govejsko maslo prebavi do 96 odstotkov, dočim je nek drugi izvedenec dognal, da se govejsko maslo veliko lažje asimilira ali prebavi kot pa svinjsko.

Iz vseh tozadevnih raziskovanj moremo sklepati, da je govejska masla kljub temu, da se težje topi, enaka vsem ostalim živalskim masčobam glede hranilne vrednosti.

Prerokovanje John P. Hollanda.

Bilo je nekega dne v aprilu 1901, ko so se odpeljali zastopniki newyorškega časopisja na povabilo John P. Hollanda, zgraditelja po njem imenovanega podmorskega čolna, v Elizabeth, N. J., da prisostvujejo tam splovljenju "Moccasin", katerega se je zgradilo v Elizabethportu, N. J. Takrat se še ni pripisovalo velike važnosti podmorskemu čolnom in zastopniki časopisja, med katerimi se je nahajal tudi pisec teh vrstic, so delali vsakovrstne pripombe glede neznanosti ladje. Nikdo ni takrat slutil, da bodo igrali podmorski čolni odločilno ulogo v svetovni vojni. Na to se je mislilo prav tako malo kot na svetovno vojno samo. Kot vsak iznajditelj pa je bil temu nasprotno Holland navdušen za svojo stvar ter ponovil prerokovanja, ki jih je objavil že leta 1900 v "Harper's Monthly", in sicer prerokovanja glede uspeha podmorskih čolnov v bodočih vojnah.

Rekel je, da bi bilo mesto New York na milost in nemilost izročeno podmorskemu čolnu, ki bi se nahajal pri vrodu v pristanišče, potopljen pod vodo, dasiravno bi stalo mesto 30 bojnih ladij, ravno toliko krizark in obrežnih utrd, min itd. Broj proti takemu podmorskemu čolnu bi bil nemoč. Podmorski čoln bi lahko zapeljal pred Battery ter pognal s pnevmatičnimi dinamitnimi topovi mesto v zrak. Podmorski čoln bi uničil bojne ladje in krizarke, predno bi ga slednje sploh zapazile. Holland je takrat celo smelo trdil, da bi bilo nemogoče najti tak podmorski čoln, če bi enkrat zavozil v notranje pristanišče.

S temi svojimi izjavami je segel iznajditelj seveda daleč preko cilja, a dosegel je svoj namen, ker je zvezna vlada kupila njegov podmorski čoln "Plunger", zgrajen leta 1897 v Baltimore, Md., ter naročila še šest nadaljnjih podmorskih čolnov, kojih prvi je bil kupili v ta namen svinjsko ali kak drugo maslo in vendar je slednja glede proizvodnje energije prav tako uspešna kot je surovo maslo. Mast rabimo pri peki in kot material, v katerem prazimo druge stvari. Maščobo, ki se stopi iz gnjat ali špeha, se včasih uporabi za omake, a največkrat jo vržejo proč. Govejsko maslo se še veliko manj ceni kot živilo in vendar je ta masčoba funt za funtom prav toliko vredna kot je svinjska ali pa surovo maslo.

Holland, ki je zgradil svoj prvi podmorski čoln leta 1881 v Pattersonu, N. J., je doživel čas, ko so skoro vse mornarice sveta naročile podmorske čolne. Ker pa je umrl že dne 12. avgusta 1914, ni več doživel največjega trumfalnega podmorških čolnov, njegove lastne iznajdbe.

Oddaljenim dušam.

V bridek mi hodite spomin ali sladke, kakor vi hočete. dragi udani mirnih družin ki zdaj za mano se jočete.

Saj vem, da nisem vreden joku. Zato le nikar ne jokajte! Jaz jočem včasih a takrat Bogu, in Njemu za mene odgovor dajte!

Kako oddaljena, rajna mati in rajni oče moj! Povejta, kod moral bi vaju iskati in vaju najti in pokoj svoj! Vrh neba? Ah, da bi bila še srečna tam! Ah, da bi meni ne bilo treba iskati vaju drugod in drugam!

PRIPOROČILO.

Rojakom po državi Pennsylvaniji naznanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik.

FRANK MEH.

ki je pooblaščen pobirati naročila za "Glas Naroda".

Cenjenim rojakom za toplo priporočamo in prosimo, da mu grede na roko.

Upravništvo Glas Naroda.

GLAVOBOL.

Ko ste enkrat prebrali to pismo, ki je prišlo H. H. Von Schlicku med tisoč drugih, potem vprašajte samega sebe, ako je potrebno, da imate Bolgarški Krval Čaj pri rokah če prav samo za glavobol.

Dragi gospod! — Prejeli smo ta čaj in se zahvaljujemo, da ste ga tako hitro poslali. Naši odjemalci so prav zadovoljni z njim in moja mati ga tudi zelo ljubi. Njo je vedno mučil glavobol in izprevidela je, da ji ta čaj zelo pomaga. V nadi, da se v kratkem oglasite. Mrs. Stefan Mizal, 17 Lake Ave., Banbury, Conn.

Ena skatlja, ki jo imate zdaj pri rokah in ki odstrani oz. odpravi poletni glavobol je vredna zlata. Bodite čvrsti in zdravi, rdeči li in bistrhi oči.

Nikar ne žrtujte svojega zdravja z pomarančami. Vedno vzemite original z podpisom H. H. Von Schlicka na zavrtku. Za sedem mesecev zdostuje le \$1.00 s poštnino vred. Pošljite gotov denar, znamke ali money order, ali pa naročite na C. O. D. Prirejen in jamčen je pri:

Marvel Products Company
9 Market Bldg. PITTSBURGH, PA.
Opomba. Ako hočete, da zavitek priporočimo, potem pošljite še 10c.

Ugodna prilika.

OGLEJTE SI FARME
V ST. HELENA, N. C.

St. Helena, N. C., leži v bližini velikega mesta Wilmington, N. C., in tu imamo še čez sto izčiščenih in razoranih farm. Zemlja je izbrana najboljša in razdeljena v farme po 10 in tudi več akrov. Tukaj rodi vse, in sicer 3 mesecev v letu. Podnebje je zdravo in prijetno, kar nikdar ni prevročje in ne premraz. Dobra pitna voda.

Od že preje označenih farm so prodane št. 9, 11, 12, 19 in 44. Tu zdolaj opišemo zopet par farm, ki še niso prodane.

Farma št. 16. — Izvrstna mala farma, obsegajoča 10 akrov fine zemlje. Lepo barvana prikupljiva hiša. Mala šupa. Na prijaznem kraju ob glavni cesti, poleg postaje. Vsa zemlja je izčiščena in v kakih osem akrov je izoranih, en del zasejan in to zemljo se vsakemu lahko priporoči. Cena \$1150, plača se \$2

Rodbinska sreća.

L. N. Tolstoj.

(Nadaljevanje).

Zbolela sem proti koncu sezone in čela dva tedna nisem mogla iz hiše. Ko sem po prestaneju bolezni zvečer prvokrat obiskala godbeni venček, zvedela sem, da je med mojim samotovanjem dospela že davno pričakovana, po svoji lepoti sloveča lady S. Kakor navadno, zbrala se je družba okoli mene, ki me je radostno pozdravila, pa še večji krog zoral se je okoli novodošle lepote. Vsi okoli mene so govorili o njej in o njenej lepoti. Pokazali so mi jo.

Bila je v resnici mična; samo neprijetna mi je bila na njej neka nabuhla samosvest, kar sem tudi odkrito povedala.

Vse, kar me je veselilo doslej bilo mi je tega dne zoprnno. Prihodnjega dne priredila je lady C. sprehod v grad, katerega se pa jaz nisem hotela udeležiti. Skoro nihče ni ostal pri meni in v mojih očeh se je vse spremenilo; vsi se so mi zdeli naenkrat bedasti in dolgočasni, in skoraj bi se bila razljokala. Sklenila sem zaradi tega kakor najhitreje končati svoje zdravljenje ter se vrniti na Rusko. Porodilo se mi je v duši neko ostudno čustvo, katerega pa si doslej še nisem hotela priznati. Smatrala sem, da je to samo posledica moje bolezni ter nisem več zahajala v društva. Le redke kdaj sem šla v jutro sama k studencu pit vode, ali sem se vozila z L. M., rusko svojo znanco po okolici. Moj mek takrat ni bil v Baden; odšel je v Heidelberg, kjer je čakal, da izvrši zdravljenje svoje. V toplicah in da se potem vrneva na Rusko. Samo čutil je še prihajal v Baden.

Nekoč povabila je lady S. vse družbo v toplicah na izlet in jaz peljala sem se poludne z gospo L. M. v grad. Ko sve se počasi vozila v kočiji po cesti med starim ko stanjem, skozi katero se nam je odprl pogled na divno badensko okolico, obiskano z žarki za hajajočega solca — začel sve se resnobno pogovarjati, kar se še doslej ni pripetilo.

Gospa L. M., katero sem poznala že davno, pojavila se mi je za nekaj prvikrat kot izvrstna in razumna ženska, s katero je bilo možno govoriti o vsem in katere prijateljstvo je človeku lahko koristilo. Govorili sve o rodbini, o otrocih, o praznični sedanjega časa; tožili po Rusiji, po domaciji in bilo je nama nekako težko in prijetno pri srei.

S takšnim čustvom stopile sve v grajsko dvorčico. V zidovju vidal je sveži hlad, na vrhu razvalin pa je gredo solnce in odmeval je vsak še tako tihi korak ali glas. Skozi vrata videla se je kakor v okvirju ona očarujoča, a za nas Ruso vendar hladna slika badenske okolice.

Vsedli sve, da si odpočijete in molče sve gledale zahajajoče solnce. Zaslišali so se h krati razlozno glasovi in zdelo se mi je, da me je nekdo imenoval. Poslušala sem in nehoti slišala vsako besedo. Glasovi bili so mi znani.

Bil je markize D. in neki Francoz, njegov prijatelj, katerega sem tudi poznala. Govorila sta c meni in o lady S. Francoz naju je primerjal glede lepote. Ni govoril razljulivo, pa vendar mi je vsa kri šnila k srcu, ko sem poslušala njegove besede. Pojmovaval je podrobno, kaj je bilo prijaznega na meni in kaj zopet lepega na lady S. — jaz da sem že mati, a lady S. šteje le devetnajst let; — jaz da imam lepše lase, a lady da je brhkejša postavica; lady da je velika gospa, v tem ko je — naša lepota — dejal je — nekaka neznanat ruska knežinja, katere so začele poslednji čas kaj porosto zahajati sem.

Končal je z opazko, da prav — ravnam, če se ne spuščam v tekmovanje z lepo Angličanko S., da sem inače za Baden kmalo mrtva in izgubljena oseba.

— Meni je žal... — Kaj ne, če bi se ne hotela sprijazniti z vami, — dodal je Francoz krototaje.

— Ako odide, pojdem za njo, — odgovoril je oni z italijanskim naglasom.

— Srečen človek! Zgubiti se morete še zaljubiti! — porogal se je Francoz.

— Zaljubiti! — ponovil je glas in umolknil. — Da... Jaz ne morem živeti brez ljubezni. In življenja treba je vsvarjati romane. In moj roman se ne ustavi nikdar na polu poti. Končal bom tudi tega.

— Dobro srečo, prijatelj moj! — odvrnil je še Francoz.

Nisem mogla ničesar več slišati, ker sta šla ravno za vogel. Malo zatem začuli so se koraki na drugej strani. Stopala sta doli po stopnicah ter prišla čez nekoliko minut skozi stranske dveri in se jako začudila, ugledavši naju.

Zardela sem, ko se mi je približal markize, in prevzelo me neka ko mučno čustvo ko mi je ponudil svojo roko pri odhodu z dvora. Nisem ga mogla odvrniti in korakala sem z njim, gospa L. M. pa z njegovim prijateljem proti najinej kočiji. Bila sem razljuljena s tem, kar je Francoz izrekel o meni, če tudi sem tajno priznavala, da je izpovedal le to, kar sem čutila sama. Toda še huje me je osupnil in razburil markizev govor zaradi surovosti svoje. Slutil je morla, da sem slišala njegove besede, pa se me vendar ni malo ni bal.

Bilo mi je mučno in gnjusno troeti ga tako blizo sebe in ne gledajoča nanj, niti mu odgovarjajoča. Šla sem brzo za L. M. in Francozom, in držala svojo roko tako la nisem slišala njegovih besedi.

Govoril mi je nekaj o krasnem razgledu, o nepričakovanej sreči la se je sešel tu z menoj in še o marsikaterem drugem; jaz ga nisem poslušala, mislila sem pri tem na svojega moža, na svoje dete in na Rusko. Sramovala sem se in sem hitela, da bi se čim prej vrnila domov, v samotno svojo sobo v gostilnici, da bi tam premišljevala o vsem, kar mi je rojilo po možganih. Gospa L. M. hodila je počasi; do kočije je bilo še tako daleč in moj spremljevalec je, navidezno ustavljal korake, kakor bi me bil hotel zadržati.

— Kaj pa to! — pomislila sem in jela korakati hitreje.

Ali sedaj baš me je res ustavil n mi celo stisnil roko. L. M. in njen spremljevalec sta zavila ravno za cestni ovinek in midva sva bila sama.

Prevzel me je grozan strah. — Oprostite, — rekla sem hladno in hotela mu izmakniti roko, toda čipke mojega rokava so se za nele ob njegov gumb. Sklonil se je k meni ter začel razgovarjavati in njegovi goli prsti so se dotikali moje roke.

Spreletel me je nek hladen čut ki ni bil ne strah ne veselje. Pogledala sem ga hladno, da bi mu pokazala kako ga zaničujem; to la moj pogled ni izražal tega kar sem hotela, marveč le strah in razburjenost. Njegove iskrene oči si prežale so od blizu na me; zagrabil me je z obema rokama z okoli; njegove ustne so nekaj ne kaj šepetale, dejal mi je, da me ljubim, da sem mu vse na svetu. Pri tem so se mi približevale te ustnice in stiskal mi je vedno čvrsteje roke.

Po žilah se mi je jela pretakati zavrela kri, stemnilo se mi je pred očmi, da sem se vsa tresla in besede, s katerimi sem ga hotela odbiti, običale so mi v grlu. Naenkrat sem občutil vročo poljub na svojem licu in vsa trepetajoča in ostraščena sem stala pred njim in ga gledala.

Nisem mogla ni spregovoriti ni prestopiti. Nemo sem zrla vanj in bala se ga.

Vse to je trajalo samo trenutek. Ali ta trenutek bil je grozen. Spoznala sem ga natanko; opazila sem mu vsako črto na obrazu, ravno in nizko čelo pod velikim slannikom, podobno čelu mojega moža; lep, pravičen nos z razširjenimi nosnicami, dolge, ostro zavahane brke, malo brado gladko obrto lice in zardeli vrat. Mrzela sem tega človeka, bala se ga, pa vendar je njegova razburjenost in strast vzbudila v tem hipu v meni neko nepremagljivo moč, ki me je proti moji volji silila in vlekla k njemu, prenela me v mamljivo prepad, ki je tako ne nadno zaziljal pred menoj...

— Tako sem nesrečna, — pomislial sem, — naj se torej nakopči še več nesreče na mojo glavo.

Objel me je z jednor oko in se nagnil k mojemu licu.

— Naj se nakopči še več sramote na mojo glavo, — stresla sem se vnovič v svojem srei.

— Jaz vas ljubim! — šepetal je z glasom, ki je zvonel, kakor glas mojega moža, —

Sergij in moje dete zazaela sta se mi kt zdavnej preminoh dragi stvari, katerima sem se čisto odrekla.

Zaslišal se je hkrati na ovinku ceste glas moje prijateljice, ki me je zvala. Spametovala sem se opet, izmuznila mu svojo roko in ne ozreval se nanj, pobitela do gospe in M. Vsedli sve v kočijo in se le sedaj sem se ozrla. Odkril

se je ter z nasmehom nekaj izpregovoril.

Niti slutil ni, kako nezrekljivo mi je omzel v tem trenutku. Življenje kazalo se mi je sedaj tako nesrečno, bodočnost tako — brezupna in minuloost tako črna!

Gospa L. M. govorila je z menoj, toda nisem je razumela. — Zdelo se mi je, da govori le iz pomilovanja, da bi zakrila zaničevanje, katero sem ji vzbudila. — V vsakej besedi, v vsakem pogledu čutila sem njeno zaničevanje in razljulivo pomilovanje. Poljub goril mi je kakor sramotno znamenje na lici in misel na moža in otroka bila mi je neznosna.

Ko sem bila sama v svoji sobi, poskušala sem premišljevati o svojem položaju, pa zopet mi je bilo tesno v samoti. Nisem mogla pit čaja, ki so mi ga podali in sama nisem vedela zakaj, navmila sem, da se zvečer pojepim k svojemmu možu v Heidelberg. Še le ko sem s služabnico stopila v prazni željezniški voz, ko je začel vlak drdrati in me je ovel hladen, skozi okno pihljajoč veter, zavedla sem se zopet in začela jasneje premišljevati o svoji minuloosti in bodočnosti.

Vse moje zakonsko življenje od dne, ko sva se preselila v Petrograd, pokazalo se mi je h krati v novelj luči ter očitaje težilo moje vest. Privrkat sem se živo spominla prvega časa najinega življenja na deželi, na najine načrte ter se vprašala:

— Kakšno srečo užival je moj mož v tem časi? —

In čutila sem, da sem dosti zakrivila proti njemu.

— Ali zakaj me ni zadrževal, za kaj mi ni bil odkritosrečen, zakaj me je razljuljeval? — vprašala sem se. — Zakaj ni upotrebljavala moči svoje ljubezni, ali me pa ne mara celo ljubiti ni? — Ali naj bi bil tudi kriv ali ne, poljub tujega človeka goril je na mojem licu in čutila sem ga še vedno.

Kolikor bližje sem prihajala Heidelbergu, tolikanj jasneje sem si predstavljala moža in tolikanj strašneje težilo me je bližajoče snidenje.

— Hočem mu izpovedati vse, vse oplakati z solzami pokore, — mi dila sem si, — in on mi bo vse odpustil.

Ali nisem še vedela sama, kaj "vse" mu naj razodenem, in samr sebi nisem verjela, da mi bo odpustil.

Toda, ko sem stopila v sobo k svojemmu možu ter v gledala nje zovo mirno, če tudi začudeno lice, začutila sem, da nimam ničesar kar bi mu povedala in da ga ne norem prositi odpustanja. Kesir žalost ostala mi je v duši, ker je nisem bila zmožna izraziti.

— Tako iznenada? — pozdravil me je on. — Jutri sem te hotel obiskati.

In pogledavši mi bližje v lice prestrašil se je nekako.

— Kaj je s teboj? Kaj ti je? — povprašal me je.

— Nič mi ni, — odgovorila sem mu ter komaj zadržala solze. — Prišla sem za zmiraj. Če je te moč, odpotujva že jutri na Rusko.

Gledal me je precej dolgo molče in pozorno.

— Nu, povej vendar, kaj se je zgodilo? — silil je.

Zardela sem nehoti in pobesile oči. V njegovih očesih zasvetila se je jeza. Prestašila sem se misli, ki so se mu mogle vzbuditi in rekla sem:

— Nič se ni zgodilo; bilo mi je le neugodno in dolgočasno brez tebe in premišljevala sem mnoge o najinem življenji in o tebi. Ze zdavnej sem se pregrešila in teboj. Zakaj hodiš z — noj tje kaj kamor ti se ne poljubi? — Zakaj si pustil vse po mojej volji? —

— Že zdavnej sem mnogo zaklivila! — ponovila sem in posilile so me solze. — Pojdiva na deželo, za — zmiraj!

— Ah, moja draga, prizanesi mi s tako vznemirljivimi prizori! — delaj le hladno. — Da hočeš na deželo, to je lepo, ker so nama noveci že skoro pošli; da ja hočeš tje za zmiraj, to je nesmisel... Vem, da tam ne vstrajaš dolgo. Izpisi skudilec čaja, to bo boljše a-te, — končal je, vstal in pozvonil služabniku.

Prišlo mi je na misel vse, kar si je mogel misliti o meni, in bilo me je strah th misli, katere sem mu pripisovala, ko sem se vjela z njegovim nezaupljivim in tako rekoč sramotilnim na-me uprtim pogledom.

— Ne, neče in ne more me razumeti!

Rekla sem, da grem pogledat k otroku ter sem odšla od njega. Morala sem biti sama, da se izjočem, izjočem...

Rekla sem, da grem pogledat k otroku ter sem odšla od njega. Morala sem biti sama, da se izjočem, izjočem...

Rekla sem, da grem pogledat k otroku ter sem odšla od njega. Morala sem biti sama, da se izjočem, izjočem...

Rekla sem, da grem pogledat k otroku ter sem odšla od njega. Morala sem biti sama, da se izjočem, izjočem...

Rekla sem, da grem pogledat k otroku ter sem odšla od njega. Morala sem biti sama, da se izjočem, izjočem...

IV.

Zopet je oživela naša tako dolgo zapuščena hiša v Nikoljskem; pa ni oživelo, kar je poprej živelo v njej.

Materi ni bilo več in midva bila sva sama. Ali sedaj nama samotna ni bila več potrebna, temveč jako neugodna.

Zima minila nama je tolikanj žalostneje ker sem bila opet bolna in nas osedila še le po porodu svojega drugega sina.

Moje razmere proti Sergiju Mihajliču bile so tudi nadalje hladno prijateljske, kakor v časi najinega mestnega življenja, samo da me je tukaj vsaka dila, vsaka stena, vse pohiše in drugo spominjalo, kaj mi je bil mož in kaj sem izgubila.

Zdelo se mi je, kakor bi naju bil razdvojil kak neodpustljiv greh, kakor da me hoče mož zaradi nečesa kaznovati, pa se zraven vendar delati, kakor bi o tem nič ne vedel. Kako bi ga naj prosila odpustanja, ko še vedela nisem, zaradi česa?...

Kaznoval me je samo s tem, da mi ni več odkrival svoje duše, — svojega srca, kako poprej, pa ni ga tudi nikomer odkrival, kakor bi ga sploh več ne imel.

Časih mi je prišlo na um, da se le samo tako dela, da bi me mučil la živi v njem, se ono poprejšno čustvo, in skušala sem mu ga vzbuditi. Ali delal se je vsakikrat kakor bi se izogibal odkritosrečnosti, kakor bi ne imel na sumu, da se mu hlinim ter se bal vsake občutljivosti kot kakke smešne reči.

Njegov pogled mi je pravil:

— Vem vse, vse mi je znano, kaj ni hočeš povedati; vem tudi, da drugače misliš, kakor govoriš!

Srva me je žalostil njegov strah pred odkritosrečnostjo, toda otem sem se spopriznala z mišljjo, da to ni neodkritost, temveč la on le sploh ne čuti potrebe — nasprotni meni biti odkritosrečen. Sedaj bi mu tudi ne bila mogla reči, da ga ljubim, ali prositi ga la bi z menoj molil ter ga zvati naj bi poslušal, kako igram. Med nami je zavladalo tiho zakonsko življenje. Živela sva vsak zase.

On se je ukvarjal s svojimi o pravki, v katere se jaz meševala nisem in jaz sem se pečala s svojimi brezposelnostjo, ki me pa ni več alo žalostila in jezila, kot poprej. Otroka pa sta bila tudi še premar, da bi naju mogla zediniti in omiriti.

Prišla je spomlad. Katra in Sofija dospeli ste čez eto ne daželo in ker sva dala na jino hišo v Nikoljskem prezidati, reselila sva se v Prokovo.

Bila je še ona ista stara znana niša s hodnikom, z raztegljivo mizo, s klavirjem v svetlejši dvorani. Šila je še moja soba z belimi zavami in z mojimi, že skoro pozabljenimi dekliskimi spominji...

V tej sobi bili ste dve postelji jedna bila je poprej moja, v kateri pa je spalval sedaj moj mal, dčedelič Kokoša, iz druge manjša pa je kukoalo iz penice malo ličice vanjevo. Stala sem često, ko sem ju prekižala na večer, sredi te tihe sobice, in h krati so mi iz vseh kotov stopale pred oči slike iz minule, srečne mladosti, in zdelo se mi je, da mi stari, znani glasovi po jo dekliske pesmi...

In kaj je bilo iz teh prikazni, iz teh sladkih mislih pesmi?

Uresničilo se je vse, kar sem se le nadejati mogla. Uresničilo se se vse moje sanje in domišljije, ah ravno to uresničenje delalo mi e življenje težko in otožno! —

In — vendar je vse tako kot je bilo poprej; vidi se skozi okno ravno isti sadovnik, one iste klopi in steze, od jezera čuje es ona ista slavečva pesem, evete tam baš isti bezej. Oni isti mesec stoji nad hišo; pa vendar je vse tako tužno; vse se je tako močno izpremenilo.

Kako hladno je vse, kar bi imelo biti tako milo in ljubilo! Enako, kakor poprej, sedeše sve s Katro v dvorani in se tiho pogovarjale ter govorile o — njem.

Ali Katri se je nagrbnilo čelo, lice ji je bilo resnobno in blede in oči ji niso odsevale več one radosti, temveč izraževale tugo sočutje in pomilovanje. Nisve bile več navdušeni nad Sergijem, kakor sve bile nekaj, obsojevale sve ga; niso se več čudile, kako in akaj bi bile tako srečne in namesto, da bi želele kakor poprej da bi mogle povedati svetu, kaj čutivne, vse le šepetale, da bi naju kdo ne slišal ter se po stokat povpraševalo, zakaj se je vse tako spremenilo!

«A Sergij Mihajlič ostal je kakor poprej, samo, da je čelo imel že nagrbneno in precej sivih las na sencih, njegov globoki, pozorni pogled zdel se mi je kakor da bi bil pred menoj vedno z nočnim zakrit.

(Prida la.)

VABILO NA IZLET,

ki ga priredi društvo sv. Barbare št. 8 v Johnstownu, Pa., v nedeljo dne 13. maja 1917 na slovenski zemlji v Morellville. Začetek točno ob 2. popoldni. Vstopnina \$1.25.

Vabimo vsa bratska društva iz Johnstowna in okolice ter vse posamezne rojake in rojakinje, da nas posetijo na gori omenjeni dan. Za pivo in dobro zabavo bo skrbel Odbor.

Na redni seji dne 6. maja je bilo sklenjeno, da član, ki se ne vdeleži izleta, bo prispeval v društveno blagajno \$1.25 za pokritje stroškov. Torej pridite vsi!

(10-11-5)

POTREBUJEM

50 mož, ki so vajeni dela v gozdu. Delo je stalno za beliti hoje in žgati lokse; fini gozd. Plača po dogovoru, na dan ali od kosa. Vse svoje stare delavce pozivljamo, da pridejo zopet k meni nazaj.

Anton Požar.

(10-11-5) Leetonia, Pa.

POZOR!

delničarji Kranjsko-Slovenskega Doma v Pittsburghu, Pa.

Na zadnji glavni seji se je sklenilo, da se delnice ne sme več prodajati privatnim osebam. K. S. Dom bode delničarjem, kateri hočejo prodati svoje delnice, izplačal in kdor pa hoče delnico kupiti, naj se obrne na odbor K. S. Doma.

Obemem se tudi naznanja, da je original delnica št. 18 neveljavna in se opozarja rojaka, kateri ima to delnico, naj jo prinese v K. S. Dom.

Odbor.

(2x 10&17-5)

VABILO NA VESELICO,

katero priredi KRANJSKO-SLOVENSKI DOM v Pittsburghu, Pa.

v sredo dne 30. maja 1917.

Vspored:

Ob 9. uri zjutraj sv. maša za umrle delničarje. Delničarji K. S. Doma, kakor tudi vsa društva, ki zborujejo v Domu, se zberejo v Domu ob 9. uri in potem odkorakamo skupno v cerkev.

Po maši prosta zabava v Domu. Ob 7. zvečer bo nastopila Slovenska del. godba in igrala do polnoči za ples.

Vsa društva, katere zborujejo v Domu, se pozivljajo, da se te veselice vdeleže polnoštevno. Vabimo tudi rojake in rojakinje iz Pittsburgha in okolice na to veselico.

VSTOPNINA PROSTA.

Pridite torej vsi na to veselico, kjer bomo vsaj za par ur v veselju pozabili na vse težkoče.

S pozdravom Odbor.

(2x 10&17-5)

Iščem svojega brata FRANKA ZATKOVICH, podomače Careteov, št. 52 iz Račice (Novi grad) na Primorskem. V Ameriki biva že kakih sedem let in je oženjen s Poljakinjo. Kakor sem čul, se nahaja nekje v W. Va, ali pa v Clevelandu, Ohio.

Prosim, da se mi javi, ker poročiti mu imam nekaj važnega. Mrs. Mary Plešovec, Box 104, Hastings, Colo. (8-10-5)

Iščem svojega brata ANTONA JUHANT, doma iz vasi Gore št. 18 pri Komendu na Gorenjskem. Prosim ga, da se mi oglasi: Frank Juhant, c/o Glas Naroda, 82 Cortlandt St., New York, N. Y. (10-12-5)

Iščem JOHNA NAMER, ki je bil prej v Clevelandu. Doma je iz Kambreskega na Primorskem, pri Gorici, iz občine Ajba. V Ameriki je že šest let, star je 25 let. Zanj bi rad izvedel njegov brat Avgust, ki se nahaja v la škem jetništvu. — Anton Pišek, 1400 E. 34. St., Cleveland, O.

NAZNANILO. Našim rojakom v Thomasu, W. Va., in v Dodsonu, Md., ki so prosili, da bi prišel k njim slovenski duhovnik, pri katerem bi opravili svojo velikonočno dolžnost, sporočam, da pridem v Thomas, W. Va., dne 16. maja, kjer ostanem tri dni. Odondot se podam dne 19. maja v Dodson, Md., kjer ostanem nekaj dni, da lahko vsi opravite svojo krščansko dolžnost.

P. Benigen Snaj, O. F. M. (10-12-5)

POTREBUJE SE gozdarje za Charcoal Iron Co. of America v državi Michigan. Za pojasnila obrnite se na:

Math. Kerne, P. O. Box 3, McMillan, Mich. (7-12-5)

VABILO

na PRVO LETOŠNJO PLESNO VESELICO,

katero priredi Sloveski fantje v Greensburgu

prostorih rojakinje Mrs. Mary Miheve

na Haydensville, Pa.

Tem potom vljudno vabimo vse Slovence in Slovenke iz bližnjih

naselbin, posebno iz E. C. D., da se naše veselice polnoštevno

vdeleže. Za sveže pivo in dober prigrizek bode skrbeli fantje.

Vstopnina za moške 50¢, dame so vstopnine proste.

Veselica se vrši dne 12. maja.

Torej na veselo svidenje!

Odbor slovenskih fantov.

(10-11-5)

KRISTUS.

Krasne premikajoče slike o življenju Kristovem, ki so bile prirejene v Sveti deželi. Zdj se kažejo v Rimu, Parizu in Madridu, kjer je bilo že nad 1000 predstav.

Potrjene so od vodstva katoliške cerkve v Rimu in New Yorku. Posebno dobra godba Orkester, izbrana iz Metropolitan Opera House in Philharmonic Symphony.

CRITERION THEATRE, Broadway & 44. St., New York. Dvakrat na dan, vstevši ob nedeljah, 2.20 popoldne, 8.20 zvečer.

Matinee: 25¢ do \$1.00.

Zvečer: 50¢ do \$2.00.

(7-5 v d)

Rad bi izvedel za naslov JOHNA SMRDELJA. Pred dvema letoma je bil pri meni na stanovanju. Prosim enjene rojake, ako kdo ve za njegov naslov, naj mi ga blagovoli naznaniti, ali pa naj se sam oglasi na naslov: Jacob Zajec, Box 36, Export, Pa. (10-12-5)

IŠČE SE MOŽE za delati v usnjarni. Dobra plača, stalno dele. C. Moensch Sons Company, (13-4 v d) Gowanda, N. Y.

Dr. KOLER SLOVENSKIH ZDRAVNIK 638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

